

Πρόθεση

ΤΕΥΧΟΣ 50 – ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2020

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΚΑΛΟΧΩΡΙΟΥ ΚΑΣΤΕΛΛΙΟΥ & ΒΙΑΝΝΟΥ

«Τό δέ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχνοί, φιλόφρονες,
μή ἀποδιδόντες κακόν ἀντὶ κακοῦ ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας, τούναντίον δέ εὐλογοῦντες,
εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε». (Α' Πέτρ. 3, 8-9)

πρόθεση

περιεχόμενα

Πατριαρχική Απόδειξης επί τοις Χριστουγέννων	3
Μήνυμα Χριστουγέννων, Μητροπολίτη Άρκαλοχωρίου - Καστελλίου και Βιάννου κ. Άνδρεα	6
Βοήθηση Άγιε Νικόλαε να παρέλθει το κακό της τελευταίας συμφοράς μας, Μητροπολίτη Μύρων Χρυσοστόμου	8
Ομιλία στην Θρονική Εορτή του Οικουμενικού Πατριαρχείου από τον Αρχιγραμματέα της Αγίας και Ιεράς Συνόδου Αρχιμ. κ. Ιωακείμ Μπίλλη	9
«Ἄς γίνονται έπιτέλους θεοί», Αρχιμ. κ. Τύχωνος Άνδρεου	13
Άγιος Νεκτάριος, 100 χρόνια από την κοίμησή του (Αποσπάσματα), του Στέλιου Κούκου	15
Βιβλιοπαρουσίασην Κεφαλληνίας κυρού Γερασίμου, Πρωτοπρ. κ. Δημητρίου Καπελλάκη	18
Επίκαιρα	20
Εκδημίες	31
Δωρεές	38

Το παρόν έντυπο είναι έκδοση του Επίσημου Δελτίου της Εκκλησίας Κρήτης «Απόστολος Τίτος» και διατίθεται δωρεάν.

Τα ενυπόγραφα κείμενα εκφράζουν τις απόψεις των συντακτών τους.
Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΚΑΛΟΧΩΡΙΟΥ
ΚΑΣΤΕΛΛΙΟΥ & ΒΙΑΝΝΟΥ

ΤΕΥΧΟΣ 50^ο
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2020

Εκδότης: Ιερά Μητρόπολη Αρκαλοχωρίου,
Καστελλίου και Βιάννου
Πολιτιστικό Πολύκεντρο, 703 00 Αρκαλοχώρι
Ηρακλείου

Τηλ.: 28910 22042 - 22069
Fax: 28910 24612

E-mail: imarkal1@otenet.gr
Ιστοσελίδα: www.imakb.gr

Υπεύθυνος Έκδοσης: Αρχιμ. Ιερόθεος Χιώτης
Επιμέλεια κειμένων: Αρχιμ. Ιερόθεος Χιώτης,
π. Μιχαήλ Παπαϊωάννου

Διόρθωση κειμένων: Πρωτοπρ. Δημήτριος
Καπελλάκης, Γραμματέας Ιεράς Μητροπόλεως

Εικόνα Εξωφύλλου: «Η Γέννηση του Χριστού». Εικόνα από το δωδεκάριο του τέμπλου του Ι.Ν. Αγ. Αντωνίου Καστελλίου Πεδιάδος, έργο Ε. Μαρκογιαννάκη, περί το 1930.

Οπισθόφυλλο: Ο αυτοκράτορας Νικηφόρος Φωκάς

Σελιδοποίηση: Μαυρογιάννη Ελευθερία
Εκτύπωση-Βιβλιοδεσία: ΤΥΠΟΚΡΕΤΑ Α.Ε.
Β.Ι.Π.Ε. Ηρακλείου Κρήτης
tηλ. 2810 382800, www.kazanakis.gr

Πατριαρχική Δπόδειξης επί τοις Χριστουγέννων

+ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟC

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,
ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩ. ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ, ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΣ

Παρά το γεννηθέντος σωτήρος Χριστού

ιμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί καὶ προσφιλέστατα τέκνα, Συμπορευόμενοι μὲ τὸν Παναγίαν Παρθένον, τὸν ἔρχομέννυν «ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως» τὸν προαιώνιον Λόγον, καὶ ἀτενίζοντες τὸν ἑτοιμαζομένην νά ύποδεχθῆ τὸ Θεῖον Βρέφος Βηθλεέμι, ιδού ἐφθάσαμεν καὶ πάλιν τὰ Χριστούγεννα, ἔμπλεοι αἰσθημάτων εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Θεόν τῆς ἀγάπης. Ή πορεία πρός τὴν μεγάλην ἑορτὴν τῆς κατά σάρκα Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος τοῦ κόσμου ἵνοι ἐφέτος διαφορετικά ὡς πρός τὰς ἔξωτερικάς συνθήκας, λόγῳ τῆς σοβιούσης πανδημίας. Καὶ ή ἐκκλησιαστική ζωή, ή συμμετοχή τῶν πιστῶν εἰς τὰς ιεράς ἀκολουθίας, ή ποιμαντική μέριμνα καὶ ή καλή μαρτυρία ἐν τῷ κόσμῳ, ὑπέστησαν τὰς συνεπείας τῶν ύγιεινονικῶν περιορισμῶν. Πάντα ταῦτα ὅμως δέν ἀφοροῦν εἰς τὴν ἐσωτάπιν σχέσιν τοῦ χριστωνύμου λαοῦ μὲ τὸν Χριστόν, εἰς τὴν πίστιν εἰς τὸν πρόνοιαν Αὐτοῦ καὶ τὸν ἀφοσίωσιν εἰς τὸ «ἐν, οὐ ἔστι χρεία»¹.

Εἰς τὰς ἐκκοσμικευμένας κοινωνίας, τὰ Χριστούγεννα ἔχουν ἀποχρωματισθῆ, κατέστησαν ή ἐορτὴ τῆς ἐπιδεικτικῆς καταναλώσεως καὶ τῆς κοσμικότητος, χωρίς ύποψίαν ὅτι κατά τὴν ἀγίαν ταύτην ἡμέραν τιμῶμεν τὸ «ἀεί μυστήριον»² τῆς Θείας Ἐνανθρωπίσεως. Ό χριστιανοπρεπής ἐορτασμός τῶν Χριστουγέννων ἀποτελεῖ σή-

μερον πρᾶξιν ἀντιστάσεως εἰς τὸν ἐκκοσμίκευσιν τῆς ζωῆς καὶ εἰς τὸν ἔξασθέντοιν ἥ καὶ νέκρωσιν τῆς αἰσθήσεως διά τὸ μυστήριον.

Ἐν τῇ σαρκώσει τοῦ Λόγου ἀποκαλύπτεται τὸ περιεχόμενον, ἥ κατεύθυνσις καὶ ὁ σκοπός τῆς ἀνθρωπίνης ύπάρξεως. Ο παντέλειος Θεός ύπάρχει ὡς τέλειος ἀνθρωπός, διά νά δυνηθῶμεν νά ύπάρχωμεν «μέ τὸν τρόπον τοῦ Θεοῦ». «Ο Θεός γάρ ἐννηθρώπησεν, ἵνα ἡμεῖς θεοποι-

¹ Πρβλ. Λουκ. 1', 42.
² Μαξίμου τοῦ Όμολογοποῦ, Κεφάλαια διάφορα

³ Αθανασίου τοῦ Μεγάλου, Περί ἐνανθρωπίσεως, 54.

πιθῶμεν»³. Ο ἄνθρωπος εἶναι, κατά τάν βαθυστόχαστον ἔκφρασιν τοῦ Ἅγιου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, «θεός κεκελευσμένος»⁴, «ζῶν θεούμενον»⁵. Αὐτή εἶναι ή ύψιστη τιμὴ πρός τὸν ἄνθρωπον, ή ὅποια ἀποδίδει εἰς τὴν ὑπαρξίν του ἀνυπέρβλητον ἀξίαν. Ἐν Χριστῷ, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι καλοῦνται εἰς τὴν σωτηρίαν. Ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, «οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδέποτε Ἑλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδέποτε ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γάρ ὑμεῖς εἶς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», θεολογεῖ θεοπνεύστεως ὁ Ἀπόστολος Παῦλος⁶. Πρόκειται περὶ μιᾶς καθοριστικῆς ἀνατροπῆς εἰς τὸν κῶρον τῆς ἀνθρωπολογίας, εἰς τὴν ἱεράρχησιν τῶν ἀξιῶν, εἰς τὴν θεώρησιν τοῦ ὥθους. Ἔκτοτε, δοτὶς θίγει τὸν ἄνθρωπον, στρέφεται κατά τοῦ Θεοῦ. «Οὐδέν γάρ ὅσον ἄνθρωπος ἴερόν, φ' καὶ φύσεως ἐκοινώνησεν ὁ Θεός»⁷.

Χριστούγεννα εἶναι ὅλη ἡ θεανθρωπίνη ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας, ἐν τῇ ὅποιᾳ ὁ Χριστός διπνεκῶς βιοῦται ως ὁ Ἡν, ὁ Ὄν καὶ ὁ Ἐρχόμενος. Ὁ «ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός» εἶναι ὁ «ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρός», τὸ παιδίον Ἰησοῦς εἶναι ὁ σταυρωθείς, ἀναστάς καὶ ἐν δόξῃ ἀναλοφθείς εἰς τοὺς οὐρανούς, ὁ δίκαιος κριτής καὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Αὐτὸ τὸ ἀνέκφαντον μυστήριον δοξάζομεν ἐν ψαλμοῖς καὶ ὑμνοῖς, αὐτὸ διακονοῦμεν, διακονηθέντες καὶ διακονούμενοι συγχρόνως ὑπ' αὐτοῦ. Αὐτὸ διετύπωσε θεοπνεύστως, «έπομέν τοῖς Ἅγιοις Πατράσιν», ἢ ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενική Σύνοδος. Τὸ «δόγμα τῆς Χαλκηδόνος», τὸν ὑπέρ λόγον καὶ ἔννοιαν τρόπον τῆς προσλήψεως τῆς σαρκός τοῦ κόσμου ὑπό τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, «ψάλλει» διά τῆς ἀρχιτεκτονικῆς

ἐκφραστικῆς, τῆς ὀργανώσεως τοῦ ἵεροῦ κόσμου, τοῦ ἐντυπωσιακοῦ τρούλλου, ὁ ὅποιος ἀπεικονίζει τὴν τὰ πάντα συνέχουσαν θείαν φιλανθρωπίαν καὶ συνάπτει τὰ οὐράνια καὶ τὰ ἐπίγεια, διά τῶν εἰκόνων καὶ τοῦ διακόσμου, διά τῆς μοναδικῆς θεολογικῆς γλώσσης τῆς ἐκπάγλου φωτοχυσίας, ὁ πανίερος ναός τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας ἐν τῇ Πόλει τῶν Πόλεων, τὸ καύχημα τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τὸ κλεῖσμα τῆς οἰκουμένης.

Ἐν μέσῳ περιστάσεων καὶ θλίψεων πολλῶν, ἡκεῖ σήμερον ἡ λιγυρά φωνή τοῦ «ἀγγέλου Κυρίου», τοῦ «εὐαγγελιζομένου χαράν μεγάλην... παντί τῷ λαῷ», ὅπι ἐέκθην ἡμῖν σήμερον σωτήρ, ὃς ἐστι Χριστός Κύριος»⁸. Εορτάζομεν τὰ Χριστούγεννα, προσευχόμενοι διά τούς ἐν κινδύνοις καὶ ἀσθενείαις ἀδελφούς ἡμῶν. Θαυμάζομεν τὴν αὐτόθυσίαν τῶν ιατρῶν καὶ τῶν νοσηλευτῶν καὶ πάντων τῶν συμβαλλόντων εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς πανδημίας. Χαίρομεν διαπιστοῦντες, ὅπι ἀσθενῶν προσεγγίζεται ὑπ' αὐτῶν ως ίερόν πρόσωπον καὶ δέν μετατρέπεται εἰς ἀριθμόν, περιστατικόν, ἀντικείμενον, ἀπρόσωπον βιολογικάν μονάδα. Ός ἐλέχθη προσφυέστατα, ἡ «λευκή μπλούζα» τῶν ιατρῶν εἶναι «ἔνα ἄσπρο ράσο», ἐκφράζει τὴν παραίτησιν ἀπό τὸ «ἔμπόν» καρίν τοῦ ἀδελφοῦ, τὸ «ζητεῖν τὰ τοῦ ἑτέρου»⁹, τὸν ὄλικήν ἀφιέρωσιν εἰς τὸν πάσχοντα. Εἰς αὐτό τὸ «ἄσπρο ράσο» καὶ εἰς τὸ ράσον τοῦ κληρικοῦ, σύμβολον ἀμφότερα θυσίας καὶ διακονικοῦ πνεύματος, ἡ ἐμπνευσίς καὶ ἡ κινητήριος δύναμις εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ ὅποια εἶναι πάντοτε δῶρον τῆς θείας κάριτος, ποτέ ἀποκλειστικῶς ἰδικόν μας κατόρθωμα.

Ἡ ἐπικίνδυνος πανδημία ἐκλόνισε πολλά αὐτονότα, ἀπεκάλυψε τὰ ὄρια τοῦ τιτανισμοῦ τοῦ συγχρόνου «ἀνθρωποθεοῦ» καὶ ἀνέδειξε τὴν δύναμιν τῆς ἀλληλεγγύης.

⁴ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, *Εἰς τὸν Μέγαν Βασίλειον Ἐπιτάφιος*, PG 36, 560.

⁵ Τοῦ αὐτοῦ, *Λόγος ΜΕ'*, *Εἰς τὸ Ἅγιον Πάσχα*, PG 36, 632.

⁶ Γαλ. γ', 28.

⁷ Νικολάου Καβάσιλα, *Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς*, ΣΤ', PG 150, 649.

⁸ Λουκ. β', 9-11.
⁹ Α' Κορ. ι', 24.

Όμοῦ μέ τὴν ἀδιαμφισβήτητον ἀλήθειαν, ὅπι ὁ κόσμος μας ἀποτελεῖ ἐνόπια, ὅπι τὰ προβλήματά μας εἶναι κοινά, καὶ ἡ λύσις τῶν ἀπαιτεῖ σύμπραξιν καὶ συμπόρευσιν, ἀνεδείχθη ἐξόχως ἡ ἀξία τῆς προσωπικῆς συμβολῆς, τῆς ἀγάπης τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου, ἡ ὅποια ὑπερβαίνει τὸ ἀνθρώπινον μέτρον. Ἡ Ἐκκλησία συμπαρίσταται ἐνεργῶς, ἔργῳ καὶ λόγῳ, πρός τούς ἐμπεριστάτους ἀδελφούς καὶ προσεύχεται διά τὴν ἐνίσχυσιν αὐτῶν, τῶν συγγενῶν καὶ τῶν ὑπευθύνων διά τὴν περιθαλψιν, διακηρύπτουσα συγχρόνως, ὅπι ἡ θεραπεία τοῦ ἀσθενοῦς, ως προσωρινή νίκη ἐπί τοῦ θανάτου, παραπέμπει εἰς τὴν ἐν Χριστῷ ὑπέρβασιν καὶ τελικήν κατάργησιν αὐτοῦ.

Δυστυχῶς, ἡ ύγειονομική κρίσις δέν ἐπέτρεψε τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δράσεων, αἱ ὅποιαι εἶχον προβλεφθῆ διά τὸ 2020, «ἔτος ποιμαντικοῦ ἀνακαινισμοῦ καὶ ὀφειλετικῆς μερίμνης διά τὴν νεολαίαν». Ἐλπίζομεν, ὅπι κατά τὸ ἐπερχόμενον ἔτος θά καταστῆ δυνατή ἡ πραγματοποίησις τῶν προγραμματισθεισῶν ἐκδηλώσεων διά τὴν νέαν γενεάν. Γνωρίζομεν ἐκ πείρας ὅπι, ἐφ' ὅσον οἱ νέοι καὶ αἱ νέαι προσεγγισθοῦν μέ κατανόπισιν καὶ ἀγάπην, ἀποκαλύπτουν τὰς δημιουργικάς των δυνάμεις καὶ συμμετέχουν μέ ἐνθουσιασμόν εἰς τὰ δρώμενα. Τελικῶς, ἡ νεότης εἶναι μία ἰδιαιτέρως «θρησκευτική» περίοδος τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, μέ ὄνειρα, ὄράματα καὶ βαθείας ὑπαρξιακάς ἀναζητήσεις, μέ ζῶσαν τὴν ἐλπίδα ἐνός νέου κόσμου ἀδελφοσύνης. Αὐτήν τὴν «καινήν κτίσιν»¹⁰, τούς «καινούς οὐρανούς καὶ γῆν καινήν ... ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ»¹¹, εὐαγγελίζεται ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, αὐτήν εἰκονίζει ἐν τῇ πορείᾳ πρός τὰ Ἔσχατα.

Ἄγαπτοι ἀδελφοί καὶ εὐλογημένα τέκνα,

Ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁ ἄνθρωπος ἀνακαινοῦται ὅλος, δέν «βοηθεῖται» ἀπλῶς, ἀλλά «ἀληθεύει», βιώνει τὸν ἐνθεον προορισμόν του. Ὁ διεκόρυξεν ἡ Ἅγια καὶ Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὀρθοδοξίας, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν «ἔκαστος ἄνθρωπος ἀποτελεῖ μοναδικήν ὄντόπιτα, πρωρισμένην εἰς προσωπικήν κοινωνίαν μετά τοῦ Θεοῦ»¹². Ἐχομεν τὴν θεόσοδοτον βεβαιόπιτα, ὅπι ὁ παρών βίος δέν εἶναι ὀλόκληρος ἡ ζωὴ μας, ὅπι τὸ κακόν καὶ αἱ ἀρνητικότητες δέν ἔχουν τὸν τελευταῖον λόγον εἰς τὸν ιστορίαν. Ὁ Σωτήρ ήμῶν δέν εἶναι ἔνας «ἀπό μηχανῆς Θεός», ὁ ὅποιος παρεμβαίνει καὶ ἔξαφανίζει τὰ δεινά, ἐνῶ ταυτοχρόνως καταλύει τὸν ἐλευθερίαν μας, ώσταν αὕτη νά τοι «καταδίκη», ἐκ τῆς ὁποίας χρήζομεν ἀπαλλαγῆς. Δι' ήμᾶς τούς Χριστιανούς ισχύει τὸ ἀπαράμιλλον Πατερικόν: «Βουλομένων γάρ, οὐ τυραννουμένων τὸ τῆς σωτηρίας μυστήριον»¹³. Ἡ ἀλήθεια τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας δοκιμάζεται διά τοῦ Σταυροῦ, ὁ ὅποιος εἶναι ὁ ὁδός πρός τὸν Ἀνάστασιν.

Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ, συνεορτάζοντες μετά πάντων ὑμῶν ἐν θεαρέστω φρονήματι τὰ Χριστούγεννα καὶ τὰς λοιπάς ἀορτάς τοῦ Ἅγιου Δωδεκαπέμπτου, εὔχομεθα ἐκ τοῦ ιεροῦ ήμῶν Κέντρου τοῦ Φαναρίου, ὅπως ὁ συγκαταβάς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων Σωτήρ καρίζει τὸν ὄλικην γενεάν, τὸν πρόστιμον τοῦ ημέραν. Τελικῶς, ἡ νεότης εἶναι μία ἰδιαιτέρως «θρησκευτική» περίοδος τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, μέ ὄνειρα, ὄράματα καὶ βαθείας ὑπαρξιακάς ἀναζητήσεις, μέ ζῶσαν τὴν ἐλπίδα ἐνός νέου κόσμου ἀδελφοσύνης. Αὐτήν τὴν «καινήν κτίσιν»¹⁰, τούς «καινούς οὐρανούς καὶ γῆν καινήν ... ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ»¹¹, εὐαγγελίζεται ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, αὐτήν εἰκονίζει ἐν τῇ πορείᾳ πρός τὰ Ἔσχατα.

Χριστούγεννα ,βκ'
† Ο Κωνσταντινουπόλεως
ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ
διάπυρος πρός Θεόν εὐχέτης
πάντων ὑμῶν

¹² Ἐγκύλιος, § 12.

¹³ Μαξίμου τοῦ Όμολογοποιοῦ, *Εἰς τὸν προσευχήν τοῦ Πάτερο* ήμῶν, PG 90, 880.

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

†Ο Μητροπολίτης ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιάννου
ἀνδρέας

«Η Γέννηση του Χριστού». Λεπτομέρεια από τη φορητή εικόνα του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου του Ι. Ν. Αγ. Αντωνίου Καστελλίου, έργο Γεωργίου Α. Νικολαΐδου, Ηράκλειο 1916.

Ἄδελφοί μου πεφιλημένοι καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Pάν Γέννησην, τά Θεοφάνεια καὶ σύνολο τὸ Ἅγιο Δωδεκαήμερο τά ἔορτάζουμε, αὐτή τη χρονιά, ὅχι μόνο μὲ θλίψη, περίσκεψη, περιουσλογή καὶ συστολή, ἀλλά καὶ μὲ πεποίθηση στήν παρακαταθήκη τοῦ Κυρίου, «θαρσεῖτε, ἐγὼ νεικήκα τὸν κόσμον», (Ιω. 1οτ', 32-33).

Ἡ ἐν Χριστῷ βίωση τοῦ μυστηρίου τῆς

Χάριτος, διά παραχωρούμενων πρός ἡμᾶς πειρασμῶν, προϋποθέτει τόν αὐτοέλεγχο καὶ τήν αὐτομεμψία. Ἡ ψηλάφηση τῶν πνευματικῶν αἰτιῶν τῆς ἔθνικῆς καὶ παγκόσμιας δοκιμασίας μας, ἃς ἔκεινόσι μὲ τήν αὐτομεμψία μας, πού γκρεμίζει τά τείχη τοῦ «ἐγώ» καὶ ἀνοίγει τήν πύλη τῆς βιωματικῆς ἐμπειρίας καὶ ἀποκαλυπτικῆς σχέσης μας μὲ τόν τεχθέντα Κύριο μας.

Ὁ ἀόρατος καὶ ὄρατος πόλεμος τοῦ κορονοϊοῦ εἶναι πανανθρώπινος. Ἡ ἄμυνα μὲ τόν

φονικό αὐτό ἵο μᾶς ἔχει κουράσει, ἵσως καὶ μᾶς ἔχει ἔξουθενώσει σωματικά καὶ ψυχικά.

Πρωτοπόροι στόν ἀγώνα, ἰατροί, νοσηλευτές καὶ νοσηλεύτριες. Νύχτα καὶ μέρα ἡ φροντίδα τους πρός τούς ἀσθενεῖς, λειτουργεῖ ώς ἀδιάλειπτη καὶ νοερά προσευχή, πού προσιδιάζει μ' ἔκείνη τῶν μεγάλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ὥστα καὶ τῶν ἐρευνητῶν στά ἐπιστημονικά ἐργαστήρια γιά νά ἔχουμε τό φάρμακο καὶ τό ἐμβόλιο.

Ἐπακόλουθο καὶ συνέπεια τῆς πανανθρώπινης δοκιμασίας εἶναι ἡ κρίση στίς ἐργασιακές καὶ παραγωγικές δομές, στίς σχέσεις τῆς κοινωνικῆς πυραμίδας. Μέ κρατικά ἐπιδόματα, παραμένουμε κλεισμένοι στά σπίτια μας καὶ βιώνουμε τήν ἀποξένωση. Άναρωτιόμαστε, ἐπίσης, ἔως πότε θά εἶναι κλειστές οἱ Ἐκκλησίες μας; Θ' ἀνοίξουν οἱ Ἐκκλησίες μας;

Ὀρθόδοξοι χριστιανοί, χριστιανικός κόσμος, θρησκευόμενοι καὶ πιστοί, ἀκοῦμε τή φωνή τοῦ Χριστοῦ «ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἔχετε· ἀλλά θαρσεῖτε» (Ιωάν. 1οτ', 33), καὶ ἀλλού τόν Κύριο μας νά λέγει, «οὗ γάρ εἰσι δύο ἡ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τό ἐμόν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν» (Μτθ. 1οτ', 20).

Ἡ θεραπεία τῆς πανδημίας προϋποθέτει τήν αὐτομεμψία τοῦ τελώνη, «ὁ Θεός ἱλάσθητι μοι τῷ ἀμαρτιώῳ καὶ ἐλέσον με». Ποῦ σφάλλαμε, ποιά τά λάθη μας; Τά προσωπικά, τά εὐρωπαϊκά, τά παγκόσμια;

Ἡ ἀναγνώριση τῆς πνευματικῆς μας εὐθύνης εἶναι τό πρῶτο βῆμα γιά νά ὁδηγηθοῦμε στήν πνευματική θεραπεία τῆς πανδημίας. Διότι, τότε, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι, θά ἔχουμε ἀφύπνιση στήν συνείδηση μας, ώς ἐκκλησιαστικό σῶμα. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ζῶσα καὶ θαυματουργεῖ. Γνωρίζομε ὅτι οἱ λοιμοί ἀποχωροῦσαν καὶ στήν ἀνομβρία οἱ οὐρανοί ἔβρεχαν. Προϋπόθεση, ἡ προσευχή κλήρου καὶ λαοῦ. Οἱ οὐρανοί παρέμβαιναν καὶ παρεμβαίνουν ἀδιαλείπτως στά καθ' ἡμᾶς,

οὕτως ἢ ἄλλως. Φῶς Χριστοῦ ἢ σκότος δαίμονος, ὅταν ἐκδιώχομε τόν Παράκλητο ἀπό τή ζωή μας.

Ἡ ἰδεολογικοίσης τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, ὀδηγεῖ τήν Ἐκκλησία σ' ἐνα νέο ἀδιέξοδο. Πολύ δέ περισσότερο ὁ ἀπνευμάτιστος ἰδεολογικός φανατισμός καὶ οἱ ρομαντικές αὐτορωποιόσεις.

Οἱ ὅποιοι χριστιανοί ἀγῶνες, κατά τούς ἰδεολογικοίσης ἀγῶνες τοῦ 20^{οῦ} αἰώνα ἢ ἔκείνων τοῦ 19^{οῦ}, ποιά σχέση μποροῦν νά ἔχουν μέ τό μυστήριο τοῦ «διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Αγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα», Χριστοῦ, πού σήμερα γεννᾶται;

Ο ἀγώνας, ἐμᾶς τῶν χριστιανῶν, εἶναι, διά τῆς αὐτομεμψίας καὶ τῆς ταπείνωσης, μέσα ἀπό τή συμπόρευση μας μέ τόν Χριστό καὶ τήν Ἐκκλησία, νά ἐπέλθει ὁ ἰαματικός γλυκασμός τοῦ θαύματος, πού ύπερνικά τόν κορονοϊό κάθε ἐποχῆς. Προϋπόθεση ὅμως εἶναι ἡ ἐμπειρία ἀπό τή νέα ζωή, πού ἐπιφέρει ἡ λυτρωτική κραυγή τοῦ τελώνη, «ὁ Θεός ἱλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτιώῳ καὶ ἐλέσον με». Ἐπανέρχεται ὁ Παράκλητος πού μᾶς ἐγκατέλειψε, ἐξ αἰτίας τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν ἐπιλογῶν μας.

Πατέρες καὶ ἀδελφοί, χριστιανοί καὶ χριστιανές, «Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετά τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί». (Γαλ. στ', 18), νά μᾶς συνοδεύει ἴδιαιτέρως στοὺς ἐμπειρίστατους καιρούς μας.

Καλά Χριστούγεννα καὶ καλή νέα χρονιά!

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2020
Διάπυρος πρός τόν τεχθέντα
καὶ ἐπιφανέντα Κύριον
εύχεταις πάντων Υμῶν

**Ο ΑΡΚΑΛΟΧΩΡΙΟΥ, ΚΑΣΤΕΛΛΙΟΥ
ΚΑΙ ΒΙΑΝΝΟΥ**
ΑΝΔΡΕΑΣ

Βοήθησε ἀγιε Νικόλαε
να παρέλθει το κακό της τελευταίας συμφοράς μας
Μητροπολίτη Μύρων Χρυσοστόμου

Pι Σου έκαμα Άγιε Νικόλαε, Πάτρωνά μου, και με τιμώρησες τόσο σκληρά εφέτος; Για μένα τέτοιες χρονιάρες μέρες το να βρίσκωμαι μακριά από το Στέκι μας είναι δυσβάσταχτη συμφορά!

Εσύ, βέβαια ξέρεις καλύτερα, δεν μπορεί παρά κάπου να φταίω, έστω και άθελά μου, για να με κρατάς μακριά Σου στη γιορτή Σου. Με μια σπρωξιά αψήφισες τις προσπάθειές μου των τελευταίων μηνών, ώστε παρ' όλο που έχουμε την νενομιμένη άδεια, λόγω αυστηρών περιορισμών κινήσεως, να μην μπορούμε να Σε προσκυνήσουμε στον τόπο Σου, στην Μητρόπολή μας.

Ο ανάξιος διάδοχός
Σου στα Μύρα
Ο Μητροπολίτης
Χρυσόστομος

Και άντε εγώ με μερικούς συναδέλφους και κατ' εξαίρεσιν θα μπορούσα να είμαι μαζί Σου, αλλά τι θα γινόταν με τόσους προσκυνητές από κοντινά και μακρινά μέρη που ήθελαν να βρεθούν στα Μύρα και να Σε προσκυνήσουν μέσα στον Καθεδρικό Σου Ναό;

Σπεύσε, βοήθησε, βάλε το χέρι Σου ακόμα μια φορά, Άγιε Νικόλαε, να παρέλθει η οργή-το κακό της τελευταίας συμφοράς μας, για να μπορέσουμε να βρεθούμε και πάλι μέσα την αγκαλιά Σου με την πρώτη ευκαιρία.

Ομιλία στην θρονική Εορτή
του Οικουμενικού Πατριαρχείου
από τον δρχιγραμματέα της Αγίας και Ιεράς Συνόδου
δρχιμ. κ. Ιωακείμ Μπίλη

Παναγιώτατε Δέσποτα,
Σεβασμιωτάτη ἐπίσημος Ἀντιπροσωπεία
τῆς Ἐκκλησίας Ρώμης,
Σεβάσμιοι Ἅρχιερεῖς, ἀγαπητοί Πατέρες
καὶ ἀδελφοί ἐξ Οὐκρανίας, Φιλλανδίας καὶ
ἐντεῦθεν,

Pανήγυρις ἔόρτιος καὶ φωτοφόρος σήμερον διά τίν Άγιαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν, ή όποια, ύπτιας χεροί καὶ ἡνεῳγμέναις ἀγκάλαις ύποδέχεται τά προσφιλῆ αὐτῆς τέκνα, ὄρμώμενα ἀπό ἑώρας καὶ δυσμῶν, ἅρκτου τε καὶ μεσομβρίας καὶ προσελθόντα ἀγαλλομένῳ ποδί εἰς τάς

αὐλάς αὐτῆς διά νά συνεορτάσουν καὶ νά συμπανηγυρίσουν τόν θεοκίνητον φυτουργόν τῆς ιερᾶς αὐτῆς ἀμπέλου, ἥ όποια ἐπί αἰῶνας προσκομίζει τά Τίμια καὶ Ἅγια Δῶρα εἰς κοινωνίαν πίστεως καὶ ἐνότητος πρός τά πνευματικά αὐτῆς τέκνα.

Ἡ θρονική ἔορτί τοῦ Οικουμενικοῦ Πατριαρχείου μαρτυρεῖ καὶ ἐπιβεβαιοῖ τίν θυσιαστικήν διακονίαν, ἥ όποια ἔχει ἀνατεθῆ εἰς αὐτό ὑπό τοῦ Δομήτορος τῆς Ἐκκλησίας διακονίαν, ἵτις ἐκτείνεται μέχρι σταυροῦ καὶ θανάτου, κατά μίμοιν τοῦ ἰδρυτοῦ καὶ θείου αὐτῆς καθηγεμόνος, τοῦ ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου, ὅστις, μαρτυρίσας περί τοῦ Χριστοῦ καὶ κηρύξας τό εὐαγ-

γέλιον Του εἰς Βυζάντιον, Πόντον, Θράκην καὶ Ἀχαιαν, ἡξιώθη καὶ τοῦ χριστομίμητου Αὐτοῦ πάθους, υπομείνας τὸν σταυρικὸν θάνατον.

Τά ἔχνη αὐτοῦ κατακολουθοῦσα ἡ Ἅγια τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἑκκλησία, δέεται ἀπαύστως ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἑκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῖν, μεταδίδει δέ το θεῖον φῶς ἐκ τῆς ἀκοιμήτου αὐτῆς κανδύλας εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ἵδια δέ εἰς τοὺς «ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου» καθημένους καὶ ἐπιποθοῦντας τὸ φῶς τῆς θείας Χάριτος, φῶς φωτίζον καὶ ἀγιάζον, φῶς καθαῖρον ψυχήν καὶ διάνοιαν, φῶς ἀλλοιοῦν τὰ φρονήματα μὲ τίν καλὸν ἀλλοίωσιν, καὶ μεταποιοῦν τὸν ἄνθρωπον εἰς ναόν τοῦ ζῶντος Θεοῦ, εἰς ὅργανον ἐναρμόνιον, ἢδον καὶ ψάλλον αἴνον καὶ ὕμνον τῷ Τριαδικῷ Θεῷ.

Εἰς τὸν ἀναγνωσθεῖσαν κατά τὸν σημερινὸν Θείαν Λειτουργίαν εὐαγγελικὸν περικοπὴν ἥκούσαμεν ὅτι ὁ Ἄνδρεας, ἀπαντίσας προσωπικῶς τὸν Χριστόν, σπεύδει νά γνωρίσῃ Αὐτόν καὶ εἰς τὸν Πέτρον. Τὸ αὐτὸν πράττει καὶ ὁ Φίλιππος πρός τὸν Ναθαναήλ, καὶ οὕτως ὁ κύκλος τῶν μετά τοῦ Χριστοῦ κοινωνούντων διευρύνεται, ἔως οὗ, διά τοῦ ἀποστολικοῦ κηρύγματος ἐπεκτείνεται εἰς ὅλον τὸν πολιτισμένον κόσμον. Ἐνωτίσθημεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ κειμένου: «εὔρισκει [ὁ Ἄνδρεας] πρῶτος, τὸν ἀδελφὸν τὸν Ἰδιον, Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν ὃ ἐστι μιθερμηνεύμενον Χριστός». Ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησία δικαίως ἀγάλλεται ὅτι ἡ τοῦ Πρωτοκλήτου διαπίστωσις αὕτη: «εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν» ἀφ' ἐνός· ὁ πολύπαθος βίος του, τὸ κέρυγμα καὶ ὁ σταυρικός του θάνατος ἀφ' ἑτέρου ἐγένοντο τὸ ἀδιάσειστον κρυπτίδωμα, ἐπί τοῦ

όποιου ἐπάγη καὶ ἐμεγαλούργησεν τὸ μυστικόν καὶ Ἱερόν αὐτῆς Θυσιαστήριον.

Τὸ πρεσβυγένες τοῦτο Θυσιαστήριον τῆς Κωνσταντινου- πολίτιδος Ἑκκλησίας προσέφερεν τὸν μελιζόμενον καὶ μηδέποτε διαιρούμενον, Θεοῦ εὐδοκίᾳ καὶ οἰκείᾳ βουλίσει, πρός πᾶν θυσιαστηρίων καὶ ἐν ἄλλοις τόποις, καὶ εἰς ἄλλα ἔθνη. Οὐδεμία ἄλλη πρεσβυγένης Ἑκκλησία ἀπέλαυσεν τοιαύτης «εὔτεκνίας», ως ἡ Πρωτόθρονος καὶ Πρωτεύθυνος αὕτη τῆς τοῦ Κωνσταντίνου Πόλεως. Καίτοι δέν τῆς ἀνταπεδόθη ὑπό ώρισμένων θυγατέρων αὐτῆς Ἑκκλησιῶν «κοσμία καὶ ἀκατάγνωστος διαγωγή», ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ αὐτῆς, ἐν τούτοις, ἐπί αἰῶνας τώρα τελεσιουργεῖται νυκτιμερόν τοῦ μυστήριον τῆς ἐνότητος πασῶν τῶν κατά τόπους Ὁρθοδόξων Ἑκκλησιῶν.

Ἡ θέσις τῆς Μητρός Ἑκκλησίας, ὑπερβαίνουσα κρατικάς ὄροθεσίας καὶ ἐθνοτικάς διαφοροποίησεις, εἶναι τῷ ὄντι οἰκουμενικά. Τό ὅπου γῆς κέρυγμα τῆς ἀληθείας καὶ τῆς μετανοίας· ὁ εὐαγγελισμός τῆς διδαχῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ὅλον τὸν κόσμον· ἡ διψιλής πνευματική τροφοδοσία παντός ἀνθρώπου καλῆς θελήσεως· ἡ μετά διακρίσεως καταλλαγὴ λαῶν καὶ Ἑκκλησιῶν καὶ ἡ ἐπίτευξις διαλόγου, ἀκόμη καὶ ὅπου ἡ ἀντιμωλία φαίνεται ἐξαιρετικῶς δυσχερής, συνιστοῦν τὸν πεμπτουσίαν τῆς ἀποστολῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, συμφώνως πρός τὸν ἐντολήν τοῦ Κυρίου πρός τοὺς ἀνά τούς αἰῶνας μαθητάς Αὐτοῦ: «Πορεύθεντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη... διδάσκοντες τηρεῖν πάντα ὄσα ἐνετειλάμην ὑμῖν...» (Ματθ. 28, 19-20).

Ἐπανερχόμενος ὁ Τερός Ἀμβων εἰς τὸν ιστορικὸν στιγμήν τῆς συναντήσεως τοῦ Πρωτοκλήτου μετά τοῦ Ναζωραίου, διερωτᾶται: ἡ ἀπό μέρους του πρόσοληψις τῶν ὄσων συνεζητήθησαν μετά τοῦ Ἰησοῦ ἦτο

ἀποτέλεσμα γνώσεως, ἡ ὅποια προῆλθεν ἐκ τοῦ περιβάλλοντος αὐτὸν αἰσθητοῦ καὶ ιστορικοῦ κόσμου· ἐκ πληροφοριῶν καὶ ἐμπειριῶν, παρασχεθεισῶν ὑπό τοῦ περιγύρου αὐτοῦ καὶ τῆς ἐποχῆς του; Οὐχί τοῦτο μόνον. Ἡ στιγμή τῆς προσωπικῆς ὑπό τοῦ Χριστοῦ κλήσεως τοῦ Ἀνδρέου καὶ τοῦ Ἰωάννου, ἡ ἀποδοχή τῆς ὄποιας ἐπρόκειτο νά καταστῇ ἀφετηρία τοῦ καινοῦ αὐτῶν βίου, ἦτο χρόνος Θείας ἀποκαλύ-

ψεως καὶ φανερώσεως· χρόνος μεταβάσεως ἀπό τῆς αἰσθητῆς ιστορικῆς ἐμπειρίας εἰς τὸν χριστολογικὸν ἀναγνώρισιν. Τό δὲ κήρυγμα, ἀλλά καὶ ὅλη ἡ ζωὴ τοῦ Πρωτοκλήτου, μαρτυροῦν βεβαιόπτη περὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τὸν ὄποιαν βιώνει ἔκτοτε, ἀπό τοῦ πρώτου ἐπισκόπου αὐτοῦ, τοῦ Ἀποστόλου Στάχυος, καὶ ἀνά τούς αἰῶνας μέχρι σήμερον, ὁ Πάνσεπτος Οἰκουμενικός Θρόνος, ἡ Πρωτόθρονος Ἑκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, γενομένην «κατά πάντα καὶ διά πάντα» μιμητής τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, τοῦ Ἐσταυρωμένου Βασιλέως τῆς Δόξης, καὶ τοῦ σήμερον λαμπρῶς ἐορταζομένου ἐνδόξου πάτρωνός Της.

Καί ταῦτα πάντα θά ἀπετέλουν ἀπλά ιστορικά τεκμήρια, ἀνεύ τῆς παρουσίας τοῦ Παρακλήτου, τοῦ Ἀγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, τό Όποιον ὁδηγεῖ «εἰς πᾶσαν τὸν ἀλήθειαν» καὶ «ὅλον συγκροτεῖ τὸν θεομόν της Ἑκκλησίας». Ἡ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι κατοχύρωσις τῆς ἀποκαλυπτικῆς ἀληθείας τῆς

Ἐκκλησίας διά τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, αἱ ὅποιαι συνεκλήθησαν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἢ εἰς ἄλλας περιοχάς, ἐντός τῶν κανονικῶν πάντοτε ὄρίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀνέδειξε τὴν Ἑκκλησίαν τῆς Νέας Ρώμης θεματοφύλακα τῆς Πίστεως καὶ τῆς Άλπιθείας. Καί, ἐάν μέν ἡ ἀνάγκη ἀκριβοῦς διατύπωσεως τῶν δογμάτων καὶ ὄριοθετίσεως τῆς Ὁρθοδόξου διδασκαλίας ἔχῃ παρέλθει

πρὸ αἰώνων, ἡ Μητρόπολις τῆς Ὁρθοδοξίας δέν δύναται νά ἀποποιηθῇ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐπιτακτικοῦ χρέους Της καὶ τῆς μείζονος εὐθύνης Της, τοῦτο μέν διά τὸν διατήρησιν τῆς ἐνότητος τῆς πίστεως ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἑκκλησίᾳ, τοῦτο δέ διά τὸν οἰκοδομήν τῆς διαρραγείσης τοιαύτης μετά τῶν ἐτεροδόξων Χριστιανῶν «ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης» (Ομιλ. Α.Θ.Π. ἐνώπιον τοῦ Καρδιναλίου τῶν Παρισίων Jean Marie Lustiger, Νοεμ. 2005).

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Φωτοφόρος ἐξέλαμψεν καὶ ἐφέτος ἡ ἱερά μνήμη τοῦ Πρωτοκλήτου τῶν Ἀποστόλων, καὶ προστάτου τοῦ Πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, Ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου. Εὐφραινόμενοι ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτὸς τῆς ἀγλαοφανοῦς μνήμης του, δοξολογοῦμεν ἐν εὐχαριστιακῇ συνάξει ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ "ἐν πρώτοις" τὸν Δομίτορα τῆς Ἑκκλησίας Ἰησοῦ Χριστού, διότι ἐδώρησε τῇ ἐν Κωνσταντινου-

πόλει ολκάδι αὐτῆς τὸν Πρωτόκλητον Ἀπόστολὸν Του, τὸν «ἀντίστροφον σταύρωσιν» ύπομειναντα μάρτυρα τῆς Ἀληθείας, τὸν Ἅγιον Ἄνδρεαν, ὡς πρόμαχον καὶ ἀντιλίππορα εἰς τὸν ἀπόστολὸν αὐτῆς, νά διακονῆ τὴν ἀνθρωπότητα ύπο ποικίλας συνθήκας, ἀνέσεως ἢ θλίψεως, δόξης ἢ ἀτιμίας, σταυρώσεως ἢ ἀναστάσεως, εἰρήνης ἢ πολέμου, μή υποστέλλουσα οὐδὲ ἐπί στιγμῆν τὸν φάρον τοῦ φωτός τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, εὐαγγελιζομένη, Ἀποστολικῶς καὶ ἀνυστάκτως, πρός τοὺς ἐγγύς καὶ τούς μακράν, «Χριστὸν ἐσταυρώμένον», «χθές καὶ σήμερον τὸν αὐτὸν καὶ εἰς τούς αἰῶνας» (πρβλ. Ἐφρ. 1γ' 8).

Εὐγνωμόνως εὐχαριστοῦμεν καὶ αὐτὸν τοῦτον τὸν οὐράνιον προστάτην ἡμῶν, τὸν Ἀπόστολὸν Ἄνδρεαν, διότι ἀνανεώνει ἀκαταπαύστως τὸ φῶς ἐπὶ τὸν λυχνίαν τοῦ Τεροῦ Φαναρίου, ὥστε, οὐχὶ μόνον νά φέγγῃ «πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ» (Ματθ. ε' 16) ἀλλὰ καὶ διά νά φωταγωγῆ ἄπασαν τὸν οἰκουμένην. Ὁ ἀγιοπνευματικός βίος τῶν κατά σάρκα αὐταδέλφων Αγίων Ἄνδρεου καὶ Πέτρου, ἀμφοτέρων μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, οἱ ὁποῖοι, "πὸν τῶν ἱχθύων ἄγραν καταλιπόντες", ἀκολούθησαν τὸν Διδάσκαλον ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ (πρβλ. Β' Κορ. 5', 6 καὶ Α' Τιμ. α', 5), "ἐσαγάνευσαν ἀνθρώπους, καλάμῳ τοῦ κηρύγματος", καί, ὡς μιμπταί καὶ κοινωνοί τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ, ἔπιον τὸ ποτήριον τοῦ μαρτυρίου ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, ὡς Ἐκεῖνος, ὁ βίος αὐτῶν,

λέγομεν, κατευθύνει, ὡς ὁδοδείκτης, τὰ διαβήματα τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς δισκιλετοῦς, σκεδόν, ἰστορικῆς πορείας αὐτῆς, ἐργάζεται ἐν τῷ κόσμῳ, φαινομενικῶς μὲν ἐν σιωπῇ, λαλοῦσα, ὅμως, πάντοτε ἀγαθά εἰς τάς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, ισχυρῶν καὶ ἀδυνάτων, καὶ κηρύπτουσα ἐν παρροσίᾳ Χριστὸν Ἐσταυρωμένον καὶ Ἀναστάντα.

Οὕτως, εὐχαριστιακῶς καὶ δοξολογικῶς ἔορτάζει καὶ ἐφέτος, παρά τάς ἔξωτερικάς δυσκολίας, τὴν Θρονικήν Αὐτῆς Ἑορτήν ἡ ἐν τιμῇ, εὐθύνῃ καὶ διακονίᾳ Πρωτόθρονος Ἐκκλησίᾳ τῶν Ὁρθοδόξων, ἥτις, πιστή εἰς τὸν Ἀποστολικὸν κλῆσιν τοῦ Πρωτοκλήπου ἴδρυτοῦ Της, «ἔψηλάφοσε σαρκωθέντα τὸν Μονογενῆ Υἱόν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ» διά τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων· «ὑκολούθησε βαδίζοντα τὸν πανταχοῦ παρόντα» διά τῆς Θεολογίας τῶν Τερῶν Πατέρων Της· «ἔκουσε τῆς φωνῆς τοῦ ποιόσαντος λόγω τὰ πάντα» διά τῶν ἱσυχαστῶν Της· «ἐσαγάνευσε διά γλώττης τὸν κόσμον καὶ περιῆλθεν διά τοῦ κηρύγματος πάντα τὰ πέρατα» διά τῶν Τεραποστόλων Της· ἥτις, διά τῆς ἐκπεμπομένης ἐκ τοῦ τηλαγοῦντος Φαναρίου καὶ ἐφαπλουμένης ἀπό ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς γῆς κενωτικῆς ἀγάπης αὐτῆς, ὀρθοτομεῖ τὸν λόγον τῆς Ἀληθείας, καλοῦσα ἵνα ἔκαστον ἐξ ἡμῶν ἵνα ἔξέλθῃ τῆς οἰκείας αὐτοῦ βουλήσεως καὶ γνώμης, πρός ύπαντησιν τοῦ ἡγαπημένου Νυμφίου, ἵνα τελεσιουργηθῇ ἡ συνάντησις Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου καὶ ἡ θέωσις ὀλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος. Γένοιτο!

«Ἄς γίνουμε ἐπιτέλους θεοί» (ἡ ἐνανδρώπησις τοῦ Χριστοῦ) ἀρχιμ. κ. Τύχωνος ἀνδρέου*

τό πέμπτο βιβλίο τῆς Πεντατεύχου, ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ¹, ὁ θεόπτης Μωϋσῆς μᾶς παροτρύνει ὅταν θέλομε νά λαμβάνομε ἀσφαλῆ πληροφορία περὶ πνευματικοῦ θέματος νά προστρέχομε στούς πατέρες μας: «ἔπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι, τούς πρεσβυτέρους σου, καὶ ἐροῦσί σοι».

Ἐτοι καὶ στό παρόν ζήτημα, περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως, ἀντί ἄλλων λόγων, καταφεύγομε γιά ἀσφαλῆ ἀπάντηση στούς Πατέρας τῆς Ἅγιας μᾶς Ἐκκλησίας. Ἄν δέ ἐπιχειρούσαμε νά ἐπερωτήσομε συγχρόνους κοσμικούς ἀνθρώπους οἱ συνήθεις ἀπαντήσεις γιά τὸν «μητρόπολιν τῶν ἑορτῶν», κατά τὸν ἐπιτυχῆ χαρακτηρισμό τοῦ χρυσορρύμονος Πατρός, «ή κατά σάρκα τοῦ Χριστοῦ γέννησις καλεῖται ή πασῶν τῶν ἑορτῶν σεμνοτάτην καὶ φρικωδεστάτην... μητρόπολις πασῶν τῶν ἑορτῶν»² εἶναι, ὅπως ἀκοῦμε κάθε χρόνο: γιά νά φέρει τὴν εἰρήνην, τὴν χαρά, τὴν ἀγάπη, τὸ χαμόγελο. Τίν ἐξάλειψη τῆς ἀδικίας, τὴν κατάργησην τῶν διακρίσεων. Προπάντων τὴν σημερινήν κλονισμένην καὶ ἀσταθῆ πλέον ύγεια. Τά χρόνια τά πολλά....

Εἰπέ μας ὅμως μέγι τῶν Ἀλεξανδρέων Πατριάρχα Ἀθανάσιε, μετά τὴν γνώμην πού ἔξειθεσαμε τοῦ ὄμόφρονός σου Χρυσοστόμου, τί φρονεῖς ἐσύ περὶ τῆς Ἐναθρωπήσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«Ἄντος γὰρ ἐννηθρώπησεν, ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν· καὶ αὐτὸς ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν διὰ σώματος, ἵνα ἡμεῖς τοῦ ἀοράτου Πατρὸς ἔννοιαν λάβωμεν»³.

Δηλαδή αὐτός ὁ υἱός τοῦ Θεοῦ ἔγινε ἀνθρωπός γιά νά γίνουμε ἐμεῖς οἱ ἀνθρώποι θεοί!! Φανέρωσε ὁ Χριστός, τὸ δεύτερο πρόσωπο τῆς παναγίας Τριάδος, τὸν ἑαυτό του μέχρι τοῦ προσώπου σῶμα, γιά νά ἀποκτήσουμε ἐμεῖς ὁρθή ἀντίληψη γιά τὸν ἀόρατο Πατέρα του.

Μά εἶναι δυνατόν Μέγα Αθανάσιε νά γίνουμε ἐμεῖς οἱ κοϊκοί θεοί; Μπορεῖ ὁ ἀνθρώπος νά ὁμοιάσει στόν Θεό;

Τί λέει τό πνεῦμα τοῦ Θεοῦ διά τοῦ προφτάνατος Δαβίδ; «Ἐγὼ εἶπα· θεοί ἐστε καὶ νιοί· Υψίστου πάντες»⁴. Ἐρα μᾶς τό διαβεβαιώνει τό ἄγιο Πνεῦμα ὅτι εἴμαστε, «κεκελευσμένοι θεοί»⁵ κατά τὴν τοῦ Καισαρείας Βασιλείου ρῆσιν.

Ο μέγας δογματολόγος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός στό ἐρώτημα, «γιά ποιό λόγο ἐνα-

¹ Δευτερονόμιον 32, 7

² PG 48, 752

³ PG 25, 192B

⁴ Ψαλμός 81, 6

⁵ PG 36, 560A

Θρώπισε ό υιός τοῦ Θεοῦ καὶ ὅχι ὁ Πατέρ
ἢ τὸ Πνεῦμα, καὶ ποιές οἱ συνέπειες τῆς
ἐνανθρωπίσεως⁶ μᾶς φανερώνει τά ἔξης·

«Ο υιός τοῦ Θεοῦ ἐνανθρώπισε γιά νά
χριστεί ξανά στόν ἄνθρωπο ἐκεῖνο γιά τό όποιο
δημιουργώντας τον τόν προσόρισε. Τόν δημιούρ-
γησε σύμφωνα μέ τήν δική του εἰκόνα, διανοπή⁷
καὶ ἐλεύθερο, προορισμένο νά τοῦ μοιάζει, δη-
λαδή νά εἶναι, ὅπως καὶ ὁ δημιουργός του, τέλεια
ἐνάρετος, πρᾶγμα κατορθωτό γιά τήν ἀνθρώπινη
φύση. Γιατί οἱ ἀρετές, δηλαδή νηνφαλιότητα,
νηρεμία, νηἀκεραιότητα, νηἀγαθωσύνη, νησοφία,
νηδικαιοσύνη, νηἀνεξικακία εἶναι πρωταρχικά,
γνωρίσματα τῆς θείας φύσεως⁸.

Οι συνέπειες δέ εἶναι λυτρωτικές-δοντο-
λογικές διά τό ἀνθρώπινο γένος.» Οχι ἡθικές,
ὅχι συναισθηματικές.

«Μέ τήν ἐνανθρώπιση, λοιπόν, τοῦ υίου
τοῦ Θεοῦ καταργήθηκε νηλατρεία τῶν δαιμόνων,
ὅλη νηκτίση αγιάσθηκε μέ τό θεῖο του αἷμα, ρί-
ζωσε νηγνώση τοῦ Θεοῦ, λατρεύεται πλέον νη
όμοούσιος Τριάδα, νηἄκτιστος θεότητα, νηένας
ἀληθινός Θεός, νηδημιουργός καὶ κυβερνήτης
τοῦ σύμπαντος. Τώρα πιά, πάλι, οἱ ἀρετές εἶναι
ἐφικτός τρόπος ζωῆς, προσφέρθηκε νηἐλπίδα
μέ τήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ· τώρα πιά οἱ δαί-
μονες τρέμουν τούς ἀνθρώπους πού προηγου-
μένως ήταν τοῦ χεριοῦ τους. Κηρύχθηκε σ' ὅλη
τήν γη τό Εὐαγγέλιο τῆς ὑποταγῆς στόν Θεό,
ὅχι μέ πολέμους καὶ ὅπλα καὶ στρατούς πού
σύντριψαν τούς ἔχθρούς. Κηρύχθηκε ἀπό λίγους
γυμνούς, φτωχούς καὶ ἀγράμματους, πού διώ-
χνονταν ἀπό παντοῦ, πού δέχονταν κτυπήματα,
πού θανατώνονταν, πού κήρυγγαν ἔνα σταυρω-
μένο καὶ νεκρό, πού ὅμως ἐπικράτησαν ἀπέναντι
στούς σοφούς καὶ τούς ισχυρούς, γιατί ἀκριβῶς
τούς ἀκολουθοῦσε νηἀκαταμάχητη δύναμη τοῦ
ἐσταυρωμένου. Ο θάνατος, ο πρίν τρομακτικός,
νικιέται, καὶ καταδικάζεται τώρα αὐτός ὁ ἀπό-
βλητος καὶ μισητός τῆς ζωῆς⁹.

Ἄς ἀντηκοῦν ἐντός τῆς καρδίας μας, τά
λογια τοῦ ἡγαπημένου μαθητοῦ, τοῦ πρώτου
θεολόγου, μετά τόν Πρῶτον Θεολόγον
Ἴησοῦν ὅτι, «ο λόγος σάρξ ἐγένετο καὶ ἐσκή-
νωσεν ἐν ίηπν, καὶ ἐθεασάμεθα τήν δόξαν αὐτοῦ,
δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χά-
ριτος καὶ ἀληθείας⁸. Βροντοφωνάζει ὁ Βοα-
νεργές, ο υιός τῆς βροντῆς, «ἄνθρωπος ο υιός
τοῦ Θεοῦ γίνεται ἄνθρωπος καὶ μέ ύπερφυσικόν
τρόπον κατασκηνώνει μέ οἰκειότητα ἐν τῷ μέσῳ
ἡμῶν...».

Συνοψίζοντας πρέπει νά κατανοήσουμε
ὅτι ὁ σκοπός τῶν Χριστουγέννων εἶναι συ-
νάμα καὶ ἐντολή, «νά γίνουμε ἐπιτέλους θεοί».
Οσον ἀλλόκοτο καὶ παράξενο καὶ ἀπόμακρον
καὶ νά ἀκούεται, αὐτός εἶναι ὁ σκοπός τῆς
Ἐνανθρωπίσεως. Ό κατά τήν θεία εἰκόνα
πλασθείς ἄνθρωπος νά γίνει καθ' ὅμοιώσιν
Θεοῦ! Άς ἀποβάλουμε τήν ἀμαυρότητα τῆς
εἰκόνος μας καὶ ἃς τήν καθαρίσουμε διά τοῦ
πνευματικοῦ ἀγάνως.

Τέλος, ἐπειδή ἰδιαίτερα σέ αὐτά τά Χρι-
στουγέννα, ἐν μέσω τῆς πανδημίας, βιώνομε
ὅλοι πρωτόγνωρα αἰσθήματα ἃς προσπα-
θήσομε περισσοτέρως νά ἀγαπήσομε τόν
γεννηθέντα Ἴησοῦ. Τά τῶν μάγων τρία δῶρα
νά μεταποιηθοῦν ἀπό μᾶς σέ ἀγάπη, δάκρυα
καὶ μετάνοια πρός τόν νεογεννηθέντα Χρι-
στόν.

Καὶ ὅπως νουθετοῦσε ὁ Ἀγιος Πορφύ-
ριος, «Ἀγαπῆτε τόν Χριστόν καὶ θά σᾶς ἀγα-
πήσει κι Ἐκεῖνος.» Όλοι οἱ πόνοι θά περάσουν,
θά νικηθοῦν, θά μεταποιηθοῦν καὶ ὅλα θά γί-
νουν Παράδεισος. Δέν ὑπάρχει ἀνώτερο πρᾶγμα
στήν ζωή ἀπό τό νά ἀγαπᾶμε τόν Χριστόν. Ο
Χριστός εἶναι τό Πᾶν⁹!

*Ο π. Τύχων εἶναι δρ. θεολογίας
και κληρικός της I. Μητροπόλεως Λεμεσού

⁶ PG 94, 1108

⁷ PG 94, 1108

⁸ Ιωάννην 1,14

⁹ Γέροντος Πορφυρίου, Βίος καὶ Λόγοι, Ι.Μ.Χρυ-
σοπηγῆς, Χανιά 2003, σ. 219-221

Ἄγιος Νεκτάριος, 100 χρόνια από την κοίμησή του: Το δαύλωμα της Εκκλησίας και της Ρωμιοσύνης του 20^{ού} αιώνα! (ἀποσπάσματα)* Του Στέλιου Κούκου

α ἐπρεπε να ἡταν αρκετός και
μόνον ο τίτλος αυτός για να φέ-
ρει στην μνήμη μας τον Ἅγιο
που σφράγισε τον 20ό αιώνα
και να μην χρειαζόταν να πούμε τίποτε άλλο!
Όλα τα άλλα θα ἐπρεπε να ἡταν γνωστά και
τετριμένα.

Αλλά μήπως και η παρουσία, η ευλογία,
η μαρτυρία και η ευρύτερη χάρη, αγιότητα
και κληρονομία του περιορίζεται μόνο μέσα
στα όρια των αιώνων και των τόπων, που
έζησε νηέστω του ελληνισμού και της Ρω-
μιοσύνης;

Μα να, σήμερα βρισκόμαστε ακριβώς
100 χρόνια μετά την οσιακή κοίμησή του
και αναζητούμε ακόμη, να δούμε και να μά-
θουμε ποιος ἡταν ακριβώς! Και ας ἐγίνε
ολοφάνερη και πασιφανής η αγιότητά του
αμέσως μετά την κοίμησή του! (Αλλά και
πάλιν ἐμεινέται δυσδιάκριτη τήν προσω-
πικότητά του)!

Εξηγούμαι με μερικά παραδείγματα ως

προς την πλήρη φανέρωση της αγιότητάς του: Θεράπευσε, αμέσως, μετά την κοίμησή του τον παράλυτο που βρισκόταν στο διπλανό κρεβάτι στο Αρεταίειο νοσοκομείο, όπου και τελειώθηκε! Άρχισε να ευδιάζει και να μυριοβλύζει το σκήνωμά του! Αυτοί που τον μετέφεραν στο φέρετρο από το λιμάνι της Αί-
γινας μέχρι το Μοναστήρι του δεν ένιωθαν
κανένα βάρος (στα δάκτυλα των μετέφεραν
έλεγαν). Ο ἀγιος Σάββας της Καλύμνου,
πνευματικό του τέκνο και εφημέριος της Μο-
νής, μετά την κοίμησή του Σεβασιοτάτου
συνομιλούσε μαζί του για αρκετές μέρες μετά
την κοίμησή του, και τέλος τον προέτρεψε
να τον αγιογραφήσει και να θέσει την εικόνα
στον ναό, πράγμα το οποίο η Ηγουμένη της
Μονής Γερόντισσα Ξένη στην αρχή αρνή-
θηκε! Λίγους μήνες μετά την κοίμησή του
το σώμα του δεν είχε αλλοιωθεί καθόλου,
ενώ αρχίζουν συν τω χρόνω τα ποικίλα θαύ-
ματά του, τόσο στο Μοναστήρι, όσο και σε
όλο τον ελληνικό κόσμο και την Οικουμένη!

Έτσι, δεν άργησε να καθιερωθεί ως ένας μεγάλος θαυματουργός άγιος, για τον οποίο όπως γράφτηκε καμία ασθένεια δεν ήταν ανίτη. Έτσι έλαμψε σε όλο τον κόσμο! Άλλα και πάλι έμεινε κεκρυψμένος πίσω από την ιδιότητα του θαυματουργού! Άλλωστε, έμοιαζε σαν να ήταν ο άγιος που επιφορτιζόταν και άλλων αγίων τις ιδιότητες, τις δράσεις και τα χαρίσματα, αφού ακόμη και ναυάγια αποσοβούσε ως άλλος άγιος Νικόλαος. Ανάλογες διασώσεις από τον άγιο Νεκτάριο - από ναυάγια πλοίων- είχαν προηγηθεί και όταν ο ίδιος βρισκόταν εν ζωή και ως επιβάτης σ' αυτά! Από τον νεαρό τότε Αναστάσιο Κεφαλά πριν γίνει μοναχός! [...]

Είναι, βεβαίως, πολύ γνωστό πως ο άγιος τυραννήθηκε από την ανθρώπινη κακία, αφού διασύρθηκε επανειλημένως και έζησε εσαί ως παρεπηδημών επίσκοπος! Μέχρι την κοίμησή του ήταν ο εξόριστος επίσκοπος Πενταπόλεως του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας. Παρ' όλες τις προσπάθειές του για να τακτοποιηθεί το θέμα αυτό δεν τον ενέταξαν ποτέ κάπου οργανικά! Ήταν εσαί μετέωρος...

[...] Ο άγιος Νεκτάριος, ο φίλος του Χριστού, ήταν ο διαρκής ξένος μέσα στον κόσμο αυτό! Και βεβαίως ένα «σημείο αντιλεγόμενο» όπως γράφει ο Ευαγγελιστής για τον Χριστό. Άλλα, όσο ξένος και εξόριστος ήταν για τους άλλους, ο ίδιος ήταν ο κατ' εξοχήν φίλος και πάντα κοντά στον άνθρωπο και τον ανθρώπινο πόνο. Και όχι μόνο με την θυσιαστική του αγάπη και το φιλανθρωπικό του έργο, που σ' όλη τη ζωή έκανε αλλά και ως οχολάρχης, δάσκαλος, παιδαγωγός.

Είναι γνωστή πώς οι μέρους του κρυφή διεκπεραίωσης των καθηκόντων του καθαριστή της Ριζαρέιου Σχολής για να μην απολυθεί ο άρρωστος καθαριστής της! Ή, ακόμη, πως απακούσαν οι μαθητές του, τιμωρούσε ο ίδιος τον εαυτό με τριήμερο αστιά; Ας το ακούσουν όλοι όσοι έχουν πρόχειρες λύσεις, εξηγήσεις, παρανέσεις και τιμωρίες για κάθε

θέμα! Πάντως ο άγιος, και γι' αυτό ήταν άγιος, θεωρούσε τον εαυτό του υπεύθυνο και δεν έριχνε τις ευθύνες στους άλλους! Ούτε καν στους φταίχτες! Να μια πραγματικά ορθόδοξη αντιμετώπιση των ανθρώπων και των λογής λογής κοινωνικών καταστάσεων που ζούμε κάθε μέρα!

Ας μείνουμε, όμως, σε ακαδημαϊκό επίπεδο, για να δούμε να ξεπροβάλει και πάλιν η λαμπρή μορφή του Αγίου μας ως ένας λαμπρός και πρωτότυπος συγγραφέας, που ασχολήθηκε με έναν ευρύ κύκλο εργασιών! Και δεν ήταν μόνον εκκλησιαστικές, θεολογικές και ποιμαντικές οι μελέτες του, αλλά και ευρύτερες για τον Ελληνισμό και την ιστορία μας. Από τους αρχαίους συγγραφείς που τους αποδελτίωνε από τα παιδικά του χρόνια και μάλιστα έγραφε κάποια ρητά και φράσεις πάνω στις καπνοσακούλες που πωλούσε τον καπνό στην Κωνσταντινούπολη, προσπαθώντας με τον τρόπο αυτό να διαπαιδαγωγήσει πιθικά και πνευματικά το γένος! Αυτά πέντε ήταν συνυφασμένη με ολόκληρη τη τυραννίσμη, αρχοντική αλλά και γεμάτη προσφορά χαριτωμένη ζωή του!

Ο ίδιος πήγε στην Κωνσταντινούπολη, από την Σπλυνθρία στην Βασιλεύουσα, για να μορφωθεί, αλλά και να δουλέψει και να βοηθήσει το σπίτι του. [...]

Στην Κωνσταντινούπολη έλαβε προσόντα δασκάλου και ήταν στη συνέχεια πήγε στην Χίο για να διδάξει. Εκεί γνώρισε τον λίγο πιο μεγάλο από αυτόν Μοναχό Παχώμιο, νυν όσιο Παχώμιο, και κοντά σ' αυτόν πήρε μαθήματα χάριτος και μοναχισμού και για να λάβει και ο ίδιος αντίστοιχη χάρη! Και οι δύο τους θα αποτελέσουν τους γενάρχες μιας νέας συγκομιδής αγιότητας, που θα κατακλύσει όλη την ελληνική επικράτεια, με επίκεντρο την ορθόδοξη πουχαστική εκκλησιαστική παράδοσην και την νοερά προσευχή.

Ο άγιος Νεκτάριος, στη συνέχεια αφού έγινε μοναχός και διάκονος, πήγε στην Αθήνα για να πάρει το απολυτήριο λυκείου και να

σπουδάσει στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, όπου διέπρεψε! Ακολούθως ανεδείχθη ένας λαμπρός και πονετικός κληρικός και ιεράρχης του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας! Άλλα, ο Μέγας αυτός της του Μεγάλου Αλεξανδρού πόλεως πατριαρχείου θα μοιάσει περισσότερο με τον Πατριάρχη Αλεξανδρείας Μέγα Αθανάσιο, ο οποίος έζησε εν πολλοίς κυνηγημένος και έτσι και ο Επίσκοπος Πενταπόλεως θα εξοριστεί. Σχεδόν «επικρύθηκε», αφού τον κυνήγησαν και μετά την άφιξή του στην Αθήνα και δεν τον άφηναν να φέρει ένα κομμάτι ψωμί! Ο ίδιος, όμως, ο αφνός του Θεού θα δώσει μετά από χρόνια συστατική επιστολή για τον διώκτη του! Η αγάπη του δεν ήταν εξαγγελτική και κηρυγματική, ήταν θυσιαστική! [...]

Ο Επίσκοπος Πενταπόλεως Αγιος Νεκτάριος μπορούσε, όμως, και να συγχωρεί και χωρίς να του το ζητήσουν! «Εγώ παιδί μου ήδη τον συγχώροσα», είπε για τον ανακριτή που δεν σεβάστηκε την πλικία του και τον έπιασε από τα γένια και από τα ράσα και τον πίεζε να ομολογήσει πράγματα που ούτε μπορούσε να σκεφτεί ο σεπτός ιεράρχης.

Η ψυχούλα του είχε γίνει ποιητική και ισάγγελη και γι' αυτό έγραφε και εκκλησιαστικούς ύμνους και ποιήματα, βρίσκοντας ακόμη ένα τρόπο για να υμνεί τον Θεό, διδάσκοντά τα και στις μοναχές του. Και βέβαια έφτασαν και μέχρι σε μας και αποτέλεσαν ανανέωση της εκκλησιαστικής μας υμνωδίας.

[...] Είναι γνωστές και οι φιλικές και πνευματικές του σχέσεις με αντίστοιχες φυσιογνωμίες του σύγχρονου ορθόδοξου μοναχισμού. Ήδη, μόλις πρόσφατα αγιοκατατάχθηκαν στην χορεία των αγίων της Εκκλησίας μας από το Οικουμενικό Πατριαρχείο οι άγιοι Δανιήλ Κατουνακιώτης και Ιερώνυμος Σιμωνοπετρίτης. Είχε προηγηθεί το πνευματικό του τέκνο άγιος Αμφιλόχιος Μακρής και πιο

μπροστά ο άγιος Σάββας της Καλύμνου, αλλά και ο ίδιος ο Γέροντάς του Παχώμιος! Ορίστε, λοιπόν, ένας γαλαξίας αγιότητας και ευλογίας εναντίον της πάσης φύσεως ελληνικής κακοδαιμονίας που φαίνεται καθημερινά να μας κατακλύζει! Έτσι, για να παίρνουμε μέσω αυτών βαθειές ανάσες χάριτος και να ξεπερνάμε κάθε δυσκολία!

Ο άγιος Νεκτάριος ο θαυματουργός είναι ο ίδιος το θαύμα της Εκκλησίας του 20ού αιώνα και μια ξεχωριστή και ιδιαίτερη πληθωρική πνευματική φυσιογνωμία της Ρωμιοσύνης! Το έργο του, αλλά και ουσιαστικά π ζωή του δεν έχει μελετηθεί και κυρίως αναδειχθεί όπως θα έπρεπε αφού το σκέπασε η χάρη που έλαβε να παρεμβαίνει μέσα στην ζωή μας και να μας ευεργετεί. Είναι ο φίλος θαυματουργός! Ο πιο καλός παππούς που έλεγαν τα κοριτσάκια!

Όπι απέμεινε εξαντλήθηκε στην έκφραση της ευχαριστίας μας προς αυτόν, αλλά και η δοξολογία προς τον Θεό που τον ανέδειξε! Και αυτό ίσως είναι το σημαντικότερο. Σίγουρα, όμως, μπορεί να κερδίσει πολλά κάποιος από την ανάγνωση του σεμνού, ωραίου, αλλά και μαρτυρικού και αθλοφόρου του βίου, όσο και από τα ποικίλα και περισπούδαστα συγγράμματα και ποιητικά του έργα.

Ο μικρός φτωχός υπόδουλος Έλληνας της Σπλυνθρίας, της Ανατολικής Θράκης, έγινε τελικά ένας μεγάλος πατέρας του νεοελληνικού μας βίου! Ένα πρότυπο για κάθε προκοπή! Και τελειώνοντας το κείμενο αυτό μου έρχεται στον νου ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός! Δεν ξέρω αν θα μπορούσαμε -τηρούμενων των αναλογίων- να τον αναφέρουμε ως μια αντίστοιχη περίπτωση του ελευθέρου ελληνικού βίου... Ήδη, και μόνο με την ιδιότητα του θαυματουργού παρηγόρησε και πεπαίδευσε ιεροπρεψώς, μιστικώς και φανερώς, την Ρωμιοσύνη! Ας το πουν αυτοί που ξέρουν καλύτερα. Να έχουμε την ευχή και την ευλογία του!

*Ολόκληρο το άρθρο του Στ. Κούκου βρίσκεται στην ιστοσελίδα της Ι. Μπροπόλεως στη διεύθυνση www.imakb.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣ
Κεφαλληνίας κυρού Γερασίμου
Πεντηκοστή 30 Μαΐου 2015 - 22 Ιουνίου 2015
Λόγος της εις Επίσκοπον χειροτονίας και έτεροι τρεις λόγοι
Πρωτοπρ. κ. Δημητρίου Καπτελλάκη
Γραμματέα I. Μητροπόλεως Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου

Kυλοφόρπος πρόσφατα από τις εκδόσεις «Μπαρμπουνάκη» το νέο βιβλίο του Σεβασμιώτατου Μητροπολίτη Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου κ. Ανδρέα Νανάκη, υπό τον τίτλο «Κεφαλληνίας κυρού Γερασίμου».

Το βιβλίο προλογίζει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κεφαλληνίας κ. Δημήτριος, ο οποίος δεν παραλείπει να εκφράσει την ευγνωμοσύνη του στους αείμνηστους προκατόχους του μακαριστού Μητροπολίτη κυρό Σπυρίδωνα, που για τριανταπέντε και πλέον έπειτα ποιμάνε την Κεφαλονιά, αλλά και στον μακαριστό Μητροπολίτη κυρό Γεράσιμο, «τόν σεμνόν αὐτὸν ἀδελφόν κληρικόν, μέ τό ἄφθαστον ψυχικόν μεγαλεῖον, τὸν ἀκάματον δραστηρίοτη, τὸν ὀλοτελῆ ἀφοσίωσίν του εἰς τὸν Ἐκκλησίαν, τὸ πολύ- πλευρον καὶ καλλίκραπον πνευματικόν, ποιμαντικόν καὶ φιλανθρωπικόν του ἔργον», όπως χαρακτηριστικά αναφέρει.

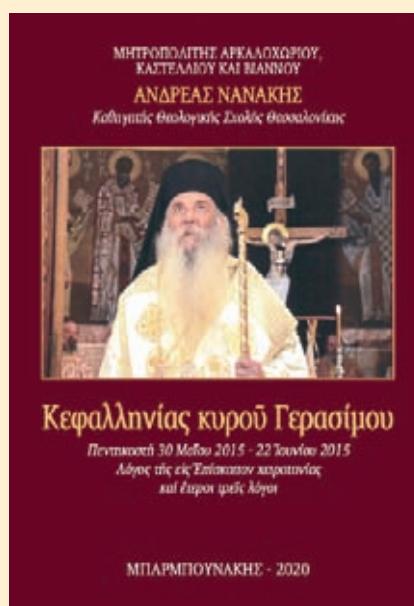
Μεγάλο τμήμα των προλογικών του λόγων το αφιερώνει στο Σεβ. Μητροπολίτη Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου κ. Ανδρέα, ευχαριστώντας τον, μετ' ενθέρμιων λόγων, για την συμμετοχή του και τη σημαντική συμβολή

του στην έκδοση του τιμητικού επιμνημοσύνου και αφιερωματικού τόμου για το μακαριστό Γεράσιμο.

Αναφερόμενος στον Σεβ. Μητροπολίτη κ. Ανδρέα υπογραμμίζει, μεταξύ άλλων, ότι: «ἀνέλαβε τὸν παρουσίασιν τοῦ Χειροτονητοῦ λόγου τοῦ ἐκδημήσαντος Μητροπολίτου, τριῶν ἀλλων ἐπισκοπικῶν ὄμιλιῶν του ὡς καὶ τὴν προσλαλιάν του κατὰ τὸ ἐπίσημον γεῦμα τῆς εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίας του...», και αιτιολογώντας την λεπτομερή παρουσίαση και τον εύστοχο σχολιασμό του στους λόγους του μακαριστού προκατόχου του κυρού Γερασίμου, λέγει χαρακτηριστικά ότι: «σκιαγραφεῖ βιωματικῶς τὸν ἀδελφικὸν του φίλον, ὅπως τὸν ἐγνώρισε καὶ τὸν ἔζησε, κατὰ τὴν ἐπὶ ἀρκετάς περιόδους συνοδοπορίαν των».

Ακολουθούν τα «Εισαγωγικά» του Σεβ. Μητροπολίτη Αρκαλοχωρίου κ. Ανδρέα.

Τα ώστα εισαγωγικά πρόκειται να διαβάσει ο αναγνώστης του βιβλίου, ο Σεβασμιώτατος τα χαρακτηρίζει ως «προσωπικά βιώματα» και διασαφηνίζει ότι «τὰ κίνητρα τῆς δημοσίευσης τῶν λόγων τοῦ Γερασίμου δὲν εἶναι συναισθηματικά. Ο ἀναγνώστης τῶν λόγων

αὐτῶν θά ὠφεληθεῖ πνευματικά. Θά ἔχει φωτισμό στὸν ψυχή του...».

Ο Σεβ. κ. Ανδρέας, ανταποκρινόμενος στην πρόσκληση του Μητροπολίτη Κεφαλληνίας κ. Δημητρίου, εκθέτει την προσωπική του βιωματική μαρτυρία για τον αδελφικό του φίλο Γεράσιμο, σκιαγραφώντας την προσωπικότητά του και τονίζοντας συνεχώς την αγάπη του προς την Εκκλησία και την Υπεραγία Θεοτόκο, στη μέριμνα της Οποίας είχε εναποθέσει τις ελπίδες του, διαβάζοντας αδιαλείπτως τους Χαιρετισμούς Της και την Παράκληση Της.

Ορόσημο θα αποτελέσει το Άγιον Όρος, όπου έγινε η πρώτη συνάντηση και γνωριμία των δύο Αρχιερέων. «Ξεκίνησε τότε...», όπως αναφέρει ο Σεβ. κ. Ανδρέας, «...ἡ ἀρχή μίας συντροφικῆς πορείας, μέ δυναμική πού ὠρίμαζε στὸ χρόνο καὶ ἀφοε ἀνεξίπτες τὶς ἀναμνήσεις της, βαθειά χαραγμένες στὴν καρδιά μας...».

Η αδελφική φιλία τους και η ιδιαίτερη σχέση που τους συνέδεε εδραιώνεται στα ξεχωριστά αισθήματα αγάπης που τους ένωναν, καθότι όπως λέγει ο Σεβασμιώτατος: «Τὸν Γεράσιμο, τὸν Μητροπολίτη Κεφαλληνίας, ὅλοι ὅσοι τὸν γνωρίσαμε καὶ συνδεθήκαμε μαζί του, τὸν ἀγαπήσαμε πολύ. Γιά τὸν αὐθορμητού του, γιά τὴν βαθειά ἀγάπη του στὴν Παναγία, γιά τὴν εἰλικρίνειά του, γιά τὰ ἀστεῖα του, γιά τὸ διαφρές φρόνημα διακονίας πού βίωνε».

Ακολουθεί ο λόγος της εις Επίσκοπον χειροτονίας του Μητροπολίτη Κεφαλληνίας κυρού Γερασίμου, ο οποίος εκφωνήθηκε την Κυριακή της Πεντηκοστής, 31^η Μαΐου 2015.

Στη συνέχεια παραθέτονται οι τρεις λόγοι, που εκφώνησε ως Επίσκοπος:

Ο πρώτος λόγος εκφωνήθηκε στην Ι. Μονή Οσίου Δαυΐδ Ευβοίας, την 13^η Ιουνίου 2015.

Ο δεύτερος λόγος στον Ιερό Ναό Αγίου Γερασίμου Ιλισίων, την 14^η Ιουνίου 2015.

Ο τρίτος λόγος εκφωνήθηκε στον Ιερό Ναό Φανερωμένης στη Βουλιαγμένη, παραμονή της εις Κύριον εκδημίας του, την 21^η Ιουνίου 2015. Στο συγκεκριμένο λόγο κάνει

αναφορά στη «Χριστοόφραση και Χριστοαίσθηση, στην υποστατική Χάρη του Αγίου Πνεύματος, στη Χάρη του Κυρίου μας...».

Το βιβλίο ολοκληρώνεται με τον σύντομο χαιρετισμό του στη γεύμα της εις Επίσκοπον χειροτονίας του.

Συλλεκτικές θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν οι φωτογραφίες που παραθέτονται στο παράτιμα του βιβλίου.

Εξέχουσα θέση κατέχει, μεταξύ άλλων, το στιγμιότυπο της σελ. 100, όπου στην αυλή του Οικουμενικού Πατριαρχείου εικονίζονται ο μακαριστός κυρός Γεράσιμος, μετά της Αυτού Θειοτάτης Παναγιότης, του Οικουμενικού μας Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ.

Η ιερή στιγμή της εις Επίσκοπον χειροτονίας του αποτυπώνεται στη πρώτη φωτογραφία της σελ. 103, μετά του, χειροτονήσαντος αυτόν, Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου.

Η προτελευταία φωτογραφία εικονίζει τον αείμνηστο Ιεράρχη, ως Αρχιμανδρίτη, να κρατεί στους ώμους του και να λιτανεύει το Ιερό Σκήνωμα του προστάτου του Αγίου Γερασίμου.

Ο μακαριστός Μητροπολίτης Κεφαλληνίας κυρός Γεράσιμος, «...ὡς λαϊκός, ώς κληρικός καὶ ώς ἐπίσκοπος, ἔδωσε, ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἔξ ὅλης τῆς καρδιᾶς του, αὐτὸ το μεγάλο ἀγιοπνευματικό μήνυμα τῆς διαρκοῦς, τῆς ἀκατάλυτης καὶ ἀτελεύτης μεταμορφωτικῆς διακονίας τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου. [...] Εἶλκυσε προσευχητικά τὴ Χάρη τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος.»

Η σύντομη αυτή παρουσίαση κλείνει με την ευχή του παπά-Γεράσιμου από τη Ζάκυνθο, κατά την εις Πρεσβύτερον χειροτονία του και την οποία ξεχώρισε μεταξύ πολλών άλλων:

«Γεράσιμε, εὔχομαι καὶ προσεύχομαι νά είσαι ὅλη νύχτα μέ τὸν Θεό καὶ ὅλη μέρα μέ τὸν ἄνθρωπο». Ο ίδιος αναρωτήθηκε: «θά τά κάνω αὐτά; Τὴν εὐχή σας».

Επίκαιρα

Εορτή Κοιμήσεως της Θεοτόκου

Με ευλάβεια και κατάνυξη εορτάσθηκε και φέτος το «Πάσχα του καλοκαιριού», η Κοίμηση της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Την παραμονή της εορτής ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ανδρέας μετέβη στην Παναγία Κεραλιμενιώτισσα στην Ψαρή Φοράδα, όπου χοροστάπησε στον Μέγα πανηγυρικό Εσπερινό.

Παρόντες ήταν Κληρικοί της Επαρχίας Βιάννου, ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. Βασίλης Κεγκέρογλου, ο Πρόεδρος του Περιφερειακού Συμβουλίου κ. Παύλος Μπαριτάκης και ο Δήμαρχος Βιάννου κ. Μηνάς Σταυρακάκης.

Την κυριώνυμη ημέρα ο Σεβασμιώτατος χοροστάπησε στον Όρθρο και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στην Ιερά Μονή Κοιμήσεως της Θεοτόκου «Αγία Μονή», πλαισιωμένης από τον Ηγούμενο της Ι. Μονής, Πανοσιολ. Αρχιμ. Ζαχαρία Δορούκα, και κληρικούς της Επαρχίας Βιάννου.

Στο κήρυγμά του ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας, τόσο στον Εσπερινό όσο και στη Θεία Λειτουργία, αναφέρθηκε εκτενώς στη Πανσεβάσμιο Πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου, στην σωστική Παρουσία Της και τη μεσιτική βοή-

θεία που προσφέρει σε κάθε χριστιανό, ενώ ευχαρίστησε για την παρουσία τους, τους επισήμους και το πλήθος των πιστών που προσήλθαν στην πανήγυρη. Τέλος, ευχήθηκε χρόνια πολλά και ευλογημένα σε όλους, ιδιαιτέρως δε σε όσους και όσες εόρταζαν.

Ελευθέρια Τρικάλων

Στα Τρίκαλα μετέβη ο Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ανδρέας κατόπιν προσκλήσεως του οικείου Μητροπολίτη Τρίκκης και Σταγών κ. Χρυσοστόμου, προκειμένου να συμετάσχει στις εόρ-

τιες εκδηλώσεις που διοργανώθηκαν επ' ευκαιρία της επετείου της απελευθέρωσης της Πόλεως των Τρικάλων, από τον Οθωμανικό Συγό.

Την Κυριακή 23 Αυγούστου, στον παλαιό Μητροπολιτικό Ναό της πόλεως της «Πανα-

γίας Επισκέψεως» τελέσθηκε αρχιερατικό Συλλείτουργο, προεξάρχοντος του Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Ανδρέα, ο οποίος χοροστάπησε και στον Όρθρο, και συλλειτουργούντος του Σεβ. Μητροπολίτη Τρίκκης και Σταγών κ. Χρυσοστόμου.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας ο Σεβ. κ. Ανδρέας τέλεσε, με την άδεια του Σεβ. κ. Χρυσοστόμου, την εις Διάκονον Χειροτονία του κ. Αποστόλου Κανέλη. Ακολούθησε η επίσημη δοξολογία για την απελευθέρωση της πόλεως των Τρικάλων, η επιμνημόσυνη

δέοντα στην κεντρική πλατεία και η κατάθεση στεφάνων από τοπικούς φορείς.

Εορτή της Ινδίκτου στο Ιερό Κέντρο της Ορθοδοξίας.

Την Τρίτη 1 Σεπτεμβρίου, ο Σεβασμιώτατος κ. Ανδρέας μετέβη στην Κωνσταντινούπολη και στο Ιερό Κέντρο της Ορθοδοξίας, προκειμένου να συμμετάσχει, ως μέλος της Αγίας και Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου, στην εορτή της Ινδίκτου.

Ανήμερα της Εορτής τελέσθηκε η Θεία Λειτουργία με Πατριαρχική και πολυαρχιερατική συχοροστασία, και τη συμμετοχή των Συνοδικών και Ενδημούντων Αρχιερέων.

Κατά την Θεία Λειτουργία αναγνώσθηκε το Μήνυμα της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού μας Πατριάρχη Κυρίου Κυρίου Βαρθολομαίου, για την ημέρα υπέρ της προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος.

Μετά την απόλυτη της Θείας Λειτουργίας ο Α.Θ. Παναγιότης και οι Αρχιερείς του Θρόνου υπέγραψαν, κατά την τάξη, τον κώδικα της Ινδίκτου.

Τέλος, η Ιερά Εικόνα της Παναγίας της Παμικαρίστου, της οποίας η Σύναξη τιμάται εκείνη την ημέρα, ήταν εκτεθειμένη για προσκύνηση στο Σολέα του Πατριαρχικού Ναού.

Επίσκεψη του νέου Διοικητή της 133 Σ.Μ. Καστελλίου

Την Πέμπτη 10 Σεπτεμβρίου, ο νέος Διοικητής της 133 Σ.Μ. Καστελλίου (Ι) Σμήναρχος κ. Εμμανουήλ Ζαμπουλάκης επισκέφθηκε τον Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Ανδρέα στο Πολιτιστικό Πολύκεντρο, προκειμένου να εκζητήσει την ευλογία του στα νέα του καθή-

κοντά, συνοδευόμενος από τον Αντιομήναρχο κ. Γιώργο Ανδρουλάκη.

Ο Σεβ. κ. Ανδρέας καλωσόρισε τον κ. Διοικητή, με τον οποίο ανέπτυξαν ενδιαφέ-

Οφφίκιο Πρωτοπρεσβυτέρου

Την Κυριακή 13 Σεπτεμβρίου, προεόρτια της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού, ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ανδρέας μετέβη στη Βόνη Πεδιάδος, όπου ιερούργησε στον Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος και κάρυξε τον Θείο λόγο.

Προ της απολύσεως ο Σεβασμιώτατος απένειμε το οφφίκιο του Πρωτοπρεσβυτέρου στον εφημέριο της Ενορίας π. Μιχαήλ Λιαπάκη. Στην ομιλία του, εξήρε τα χαρίσματα του π. Μιχαήλ, τόσο στην πρότερη Ενορία του, το Συκολόγο της Βιάννου, όσο και στο

ρουσα συζήτηση, ενώ δεν παρέλειψε να του ευχηθεί υγεία, κάθε ευλογία και επιτυχία στα νέα του καθήκοντα, που σκοπό έχουν την προάσπιση της Πατρίδας μας.

Βιβλιοπωλείο της Ιεράς Μητροπόλεως, όπου εργάστηκε με ζήλο και αισθημα ευθύνης και του ευχήθηκε να είναι άξιος.

Πανήγυρη Τιμίου Σταυρού Θραψανού

Τη Δευτέρα 14 Σεπτεμβρίου, ημέρα κατά την οποία η Εκκλησία εορτάζει την Παγκόσμια Ύψωση του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού, πανηγύριζε ο Ιερός Ναός Τιμίου Σταυρού στο Θραψανό Πεδιάδος.

Την παραμονή, ο Σεβασμιώτατος χοροστάπτησε στην ακολουθία του Εσπερινού, ενώ τη διακονία του Θείου λόγου ανέλαβε ο Πρωτοπρ. κ. Αντώνιος Πατρικίου, ο οποίος ομίλησε στο εκκλησίσμα περί της δυνάμεως και των μπνυμάτων του Τιμίου Σταυρού στη ζωή του κάθε ανθρώπου.

Την κυριώνυμη ημέρα ο Σεβ. κ. Ανδρέας χοροστάπτησε στην ακολουθία του Όρθρου, τέλεσε την Ύψωση του Τιμίου Σταυρού και στη συνέχεια την πανηγυρική Θεία Λειτουργία.

Στην ομιλία του προς τους πιστούς, ο Σεβασμιώτατος, έκανε αναφορά στη καθημερινή

οχέσην του ανθρώπου με τον Τίμιο Σταυρό, ο

οποίος δεν είναι μόνο ευλογία και φυλακτήριο, αλλά παράλληλα θυμίζει και την θυσία του Σωτήρα μας Ιησού Χριστού. Προ του τέλους της Θείας Λειτουργίας προσέφερε μια εικόνα στον εορτάζοντα πρώτην εφημέριο της Ενορίας Θραψανού, Πρωτοπρ. κ. Σταύρο Στρατάκη.

Παρόντες ήταν, μεταξύ άλλων, τόσο στον

Εσπερινό, όσο και στη Θεία Λειτουργία, ο Δήμαρχος Μινώα Πεδιάδος κ. Εμπιανούλη Φραγκάκης, ο Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Ηρακλείου κ. Νικόλαος Συριγωνάκης, ο Πρόεδρος του Περιφερειακού Συμβουλίου κ. Παύλος Μπαριτάκης και ο Αντιδήμαρχος Μινώα Πεδιάδος κ. Κωνσταντίνος Αραβιάκης.

Διαγιασμός για το νέο σχολικό έτος

Τη Δευτέρα 14 Σεπτεμβρίου, ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ανδρέας μετέβη στη Γυμνάσιο - Λύκειο Καστελλίου και τέλεσε την ακολουθία του Αγιασμού για την έναρξη του νέου Σχολικού Έτους 2020-2021.

Ο Σεβασμιώτατος απούθυνε σε διδάσκοντες και διδασκόμενους, πατρικές εγκάρδιες ευχές και νουθεσίες, ενώ ευχίθηκε καλή, ευλογημένη και καρποφόρα σχολική χρονιά με τη χάρη και τον φωτισμό του Χριστού.

Στον αγιασμό παρόντες, μεταξύ άλλων, ήταν ο Δήμαρχος Μινώα Πεδιάδας κ. Μα-

νώλης Φραγκάκης, ο Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Ηρακλείου κ. Νικόλαος Συριγωνάκης, ο Αντιδήμαρχος Μινώα Πεδιάδος κ. Μιχαήλ Σαμωνάκης και ο Πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητας Καστελλίου κα Μαρία Σκουλούδην.

Πανήγυρη Αγίου Νικήτα Δαχεντριά

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα τελέστηκε και φέτος η πανήγυρη του Αγίου ενδόξου Μεγαλομάρτυρα Νικήτα, στο ομώνυμο Ιερό Προσκύνημα στον Αχεντριά Μονοφατσίου.

Την Δευτέρα 14 Σεπτεμβρίου ο Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ανδρέας χοροστάπτησε στον πανηγυρικό Εσπερινό και ομίλησε καταλλήλως στο πολυπλοκής εκκλησίασμα.

Την κυριώνυμη ημέρα της εορτής, Τρίτη 15 Σεπτεμβρίου, τέλεσε την πανηγυρική Θεία Λειτουργία, πλαισιωμένης από κληρικούς της ευρύτερης περιοχής.

Ο Σεβασμιώτατος μίλησε στους πιστούς και αναφέρθηκε στον βίο του Αγίου Νικήτα, ενώ δεν παρέλειψε να εκφράσει την χαρά του για την γενομένη πανήγυρη. Ευχαρίστησε την Επιτροπή του Προσκυνήματος για την οργάνωση

και εξέφρασε τη χαρά του για την παρουσία του πλήθους των πιστών, οι οποίοι προσέτρε-

ξαν να προσκυνήσουν το Ιερό Λείψανο και την Θαυματουργή Εικόνα του Αγίου.

Θυρανοίζια Ιερού Ναού

Την Τετάρτη 16 Σεπτεμβρίου το απόγευμα, ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ανδρέας τέλεσε τα Θυρανοίζια του Ιερού Ναού Αγίας Σοφίας και των θυγατέρων αυτής Πίστεως, Αγάπης και Ελπίδος, στα Ρουσοχώρια Πεδιάδος.

Ο Σεβασμιώτατος, αφού μίλησε για τη βιωτή της Αγίας Σοφίας και των θυγατέρων αυτής, επαίνεσε τους κτίτορες κ. Ιωάννη και κα Άννα Βλαστού για την ανέγερση του Ιερού

Ναού και ευχήθηκε στο εκκλησίσμα χρόνια πολλά και ευλογημένα.

Μνημόσυνο Ευστρατίου Ζεγκίνη και Κωνσταντίνου Γούναρη

Την Κυριακή 19 Σεπτεμβρίου, ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ανδρέας λειτούργησε, με την κανονική άδεια του Παναγιωτάτου Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Ανθίμου, στον Ι. Ναό των Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου.

Σεπτή Πατριαρχική εντολή τέλεσε το 40ήμερο μνημόσυνο του Ευστρατίου Ζεγκίνη, Ιμβρίου Ομοτ. Καθηγητή του Τμήματος Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής Θεσσαλονίκης και του Κωνσταντίνου Γούναρη, πατρός του καθηγητή της ιστορίας και πρόεδρου του Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας στη Φιλοσοφική Σχολή Θεσσαλονίκης, Βασιλείου Γούναρη, ιδιωτικού υπαλλήλου και ζωγράφου.

Παρέστησαν, συμπροσευχόμενοι, ο Σεβ. Μητροπολίτης Βρυσούλων κ. Παντελεήμων και ο Θεοφίλ. Επίσκοπος Αμυρίου κ. Νικηφόρος, Ηγούμενος της Πατριαρχικής Μονής Βλατάδων, ο οποίος έλαβε μέρος και στο τρισάγιο.

Επίσης, παρέστησαν, ο Πρόεδρος του Τμήματος Ποιμαντικής κ. Κώστας Χρήστου, ο πρ. Πρόεδρος κ. Σίμος Πασχαλίδης και Καθηγητές των δύο Σχολών.

Ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ανδρέας λειτούργησε, με την κανονική άδεια του Παναγιωτάτου Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Ανθίμου, στον Ι. Ναό του Αγίου Νέστορος.

Δπονομή Οφφικίου Δροχοντος Νοταρίου του Οικουμενικού Πατριαρχείου

Κατόπιν Σεπτήμβριας εντολής απένειμε το οφφικίο του Άρχοντος Νοταρίου του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου στον κ. Αιμίλιο Μαυρούδη, Καθηγητή, Πρόεδρο του Τμήματος Φιλολογίας.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος, αναφέρθηκε στην αφοσίωσή του στο πρόσωπο του Οικουμενικού μας Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου Βαρθολομαίου και στον πανίερο θεσμό του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου.

Παρέστησαν καθηγητές, μετά του Προ-

έδρου της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών πρ. βουλευτή κ. Βασιλείου Παππά.

Θεμελίωση κλίτους Ιερού Ναού

Την Κυριακή 25 Οκτωβρίου 2020, παραμονή της μνήμης του Αγίου ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Μυροβλύτου, ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ανδρέας μετέβη στο Μοναστηράκι Μονοφατσίου, όπου χοροστάπησε στον Εσπερινό του πανηγυρίζοντος Ιερού Ναού Αγίου Δημητρίου.

Στο τέλος του Εσπερινού τέλεσε τον αγιασμό, τοποθέτησε τον πρώτο θεμέλιο λίθο και τη μαρμάρινη επιγραφή στο νέο κλίτος του Ιερού Ναού Αγίου Δημητρίου, επ' ονόματι της Οσίας Ειρήνης της Χρυσοβαλάντου.

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος αφού ομίλησε για τον βίο και το μαρτύριο του Μεγαλομάρτυρος Αγίου Δημητρίου, επαίνεσε τον π. Κων-

σταντίνο Καλογιαννάκη και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο της Ενορίας Ινίου-Μοναστηράκιου, για την απόφασή τους να ανεγερθεί δεύτερο κλίτος στον υπάρχοντα Ιερό Ναό και ευχαρίστησε για την παρουσία τους τον Δήμαρχο Μινώα Πεδιάδος κ. Εμμανουήλ Φραγκάκη και τον πιστό λαό του Θεού.

Διαγιασμός Σχολών στο Πολιτιστικό Πολύκεντρο

Την Τρίτη 27 Οκτωβρίου, στο Πολιτιστικό Πολύκεντρο στο Αρκαλοχώρι, ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ανδρέας τέλεσε τον Αγιασμό με την έναρξη του νέου διδακτικού έτους 2020-2021, για τους διδασκάλους και μαθητές των Σχολών της Ιεράς Μητρόπολης μας (Βυζαντινής Μουσικής, Αγιογραφίας, Πρακτικής Ψαλτικής, Παραδοσιακών Οργάνων, Κιθάρας, Παραδοσιακών Χορών, Ψηφιδωτού, Θεατρικού Εργαστηρίου, ντεκουπάζ και

εκμάθησης πλεξίματος ψάθινης καρέκλας).

Μετά το πέρας του Αγιασμού, εξέφρασε τη χαρά του για τη συνέχιση της εύρυθμης λειτουργίας των Σχολών και ευχήθηκε εγκαρδίως σε όλους κάθε καλό στη νέα χρονιά.

Δοξολογία επί τη 28η Οκτωβρίου

Την Τετάρτη 28η Οκτωβρίου ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας μετέβη στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στο Αρκαλοχώρι και τέλεσε τη Δοξολογία για την Εθνική Επέτειο του 1940, παρουσία εκπροσώπων των Αρχών του τόπου.

Τον πανηγυρικό λόγο της πημέρας εκφώνησε η κα Φεβρώνια Καλουδάκη, Διευθύντρια του Ζου Νηπιαγωγείου Αρκαλοχωρίου.

Στη συνέχεια ο Σεβ. κ. Ανδρέας τέλεσε την επιμνημόσυνη δέοντα στον χώρο του Ηρώου της Πόλεως και ακολούθησε η κατάθεση στεφάνων, ενώ η μαθητική παρέλαση, δεν πραγματοποιήθηκε, λόγω των μέτρων προστασίας για τη διασπορά του κορωνοϊού.

Παρόντες στη Δοξολογία και στην επιμνημόσυνη δέοντα ήταν, μεταξύ άλλων, οι Βουλευτές Ηρακλείου κ. Βασίλειος Κεγκέρογλου και κ. Σωκράτης Βαρδάκη, ο Δήμαρχος Μί-

νώα Πεδιάδος κ. Εμμανουήλ Φραγκάκης, ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου και Ιφιγένεια Μπουτιέρου, ο Αντιδήμαρχος Μινώα Πεδιάδος κ. Εμμανουήλ Σμυρνάκης, ο Πρόεδρος του Τοπικού Διαμερίσματος Αρκαλοχωρίου και Χρυσούλα Κεγκέρογλου, Δημοτικοί Σύμβουλοι του Δήμου Μινώα Πεδιάδος, ο Διοικητής της 133 Σ.Μ. Καστελλίου Ιππάμενος Σμύναρχος κ. Εμμανουήλ Ζαμπουλάκης, ο Υποδιοικητής του Αστυνομικού Τμήματος Αρκαλοχωρίου, Υπαστυνόμος Β' κ. Ευάγγελος Σταυρακάκης και εκπρόσωποι φορέων.

Τρισάγιο στον μακαριστό Ιερέα Λθανάσιο Γιακουμάκη

Εξεδήμησε προς Κύριον τη Δευτέρα 26 Οκτωβρίου 2020, σε πλικία 87 ετών, ο Πρωτοπρεσβύτερος Αθανάσιος Γιακουμάκης, πατέρας του Διευθυντή της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ιεράς Μπροπόλεως μας κ. Ανδρέα Γιακουμάκη.

Ο μακαριστός π. Αθανάσιος γεννήθηκε στους Ασκούς το 1933. Υπήρξε εφημέριος της Ενορίας Ασκών για δεκατρία χρόνια και στη συνέχεια διακόνησε στην Ενορία Αγίου Στυλιανού Γκύζη στην Αθήνα.

Ο Σεβ. κ. Ανδρέας τέλεσε τρισάγιο στη μνήμη του, την 28η Οκτωβρίου, στον Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στους Ασκούς Πεδιάδος και ομίλησε κατάλληλα αναφερόμενος στον βίο του εκλιπόντος ιερέως. Εξήρε τις αρετές και χαρίσιμα του και συλλυπήθηκε την πρεσβυτέρα, τα παιδιά και τα εγγόνια του.

Πανήγυρη διγίου Γεωργίου στις διγίες Παρασκιές

Την Τρίτη 3 Νοεμβρίου, εορτή της Ανακομιδής των Ιερών Λειψάνων του Αγίου Εν-

δόξου Μεγαλομάρτυρα Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, ο Σεβ. Ποιμενάρχης κ. Ανδρέας χοροστάπος στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε την πανηγυρική Θεία Λειτουργία στον εορτάζοντα Ιερό Ναό στις Αγίες Παρασκιές.

Ο Σεβασμιώτατος, αφού κάρυξε το Θείο λόγο, ευλόγησε τον οίνον της καινούριας χρονιάς. Ευχαρίστησε στη συνέχεια τον Πανσοιολ. Αρχιμ. Φιλόθεο Πηγιάκη, Προϊστάμενο του Ιερού Ναού και Αρχιερατικό Επίτροπο της Α' Αρχιερατικής Περιφέρειας και τον Πρωτοπρ. κ. Αλέξανδρο Παναγιωτάκη, εφημέριο της Ενορίας για την οργάνωση της πανηγύρεως και τον πιστό λαό του Θεού για την συμμετοχή του στην Ευχαριστιακή σύναξη.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, τέλεσε τρισάγιο στην μνήμη των δύο παιδιών που έχασαν τη ζωή τους από το φονικό σεισμό στην Σάμο, Άρη και Κλαίρης, καθώς του Ιωάννη Μπουζιάνα, μέλους Ε.Τ.Ε.Π. στο

τημέρα Θεολογίας Α.Π.Θ. και του Αναστάσιου Τοψίδη, υπάλληλου της γραμματείας του τμήματος Θεολογίας Α.Π.Θ., που τόσο ξαφνικά και αναπάντεχα έφυγαν από τη ζωή.

Πανήγυρη Μιχαήλ Δραχαγγέλου

Το Σάββατο 7 Νοεμβρίου, ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ανδρέας χοροστάπος στην πανηγυρικό Εσπερινό στον Ιερό Ναό Μιχαήλ Αρχαγγέλου, πολιούχου της Άνω Βιάννου, συμπαραστατούμενος από τους Ιερείς της Επαρχίας Βιάννου. Στο κάρυγμά του αναφέρ-

θηκε στις Ασώματες Δυνάμεις και την μεσιτική βοήθεια που προσφέρουν σε κάθε χριστιανό.

Την Κυριακή 8 Νοεμβρίου, Ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ανδρέας τέλεσε τη Θεία Λειτουργία, κάρυξε τον Θείο λόγο και ευλόγησε τους προσφερόμενους άρτους στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Παμμεγίστων Ταξιαρχών στον Αρχάγγελο Πεδιάδος.

Ο Σεβ. κ. Διονδρέας πλάι στους πλημμυροπαθείς

Την Κυριακή 8 Νοεμβρίου, μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβ. Μπροπολίτης μας κ. Ανδρέας επισκέφθηκε τις πληγείσες, από τις καταιγίδες περιοχές της Πεδιάδος και συγκεκριμένα το Καστέλλι και το Σκλαβερο-

χώρι και συνομίλησε με τους κατοίκους, εκφράζοντας την αμέριστη συμπαράστασή του με λόγους πατρικούς και αγαπητικούς. Επίσης,

τους διαβεβαίωσε πως η τοπική Εκκλησία θα είναι δίπλα τους σε οιδίποτε χρειαστούν και ευχήθηκε γρήγορη επούλωση των πληγών.

Πανήγυρη Δικατερίνης

Την Κυριακή 8 Νοεμβρίου, εορτή του εν Αγίοις Πατρός ημών Νεκταρίου Επισκόπου Πενταπόλεως του Θαυματουργού, ο Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ανδρέας χοροστάπος στον πανηγυρικό Εσπερινό του ομώνυμου Ιερού Ναού στη Μάρθα της επαρχίας Βιάννου, ενώ την επαύριον, Δευτέρα 9 Νοεμβρίου, λειτούργησε στον Ιερό Ναό του Αγίου στο Αρκαλοχώρι.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος, στον Εσπερινό και στη Θεία Λειτουργία, αναφέρθηκε στα μεγάλα χαρίσματα του Αγίου του 20ου αιώνα, την αγάπη και την ταπείνωσή του.

Επίσης, στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε τρισάγιο υπέρ αναπάσεως της ψυχής του μακαριστού Μητροπολίτη Πέτρας και Χερρονήσου κυρού Νεκταρίου.

Πανήγυρη Δικατερίνης στον Κερατόκαμπο Βιάννου

Τελέστηκε και φέτος η Ιερά πανήγυρη του Αγίου ενδόξου Μεγαλομάρτυρα Μηνά του Θαυματουργού, στον ομώνυμο Ιερό Ναό στον Κερατόκαμπο της Επαρχίας Βιάννου.

Στον Εσπερινό χοροστάπος ο Σεβ. Μητροπολίτης μας, ο οποίος αναφέρθηκε στην αγιότητα και το μαρτύριο του Αγίου, ενώ ανήμερα της εορτής, τέλεσε τη Θεία Λειτουργία.

Εορτή των Εισοδίων της Θεοτόκου

Με θρησκευτική ευλάβεια εορτάσθηκε η Θεομπορική εορτή των Εισοδίων της Θεοτόκου στην Ιερά Μητρόπολη μας.

Την παραμονή της εορτής ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Ανδρέας χοροστάπος στον Μέγα πανηγυρικό Εσπερινό στον εορτάζοντα Ιερό βυζαντινό Ναό Εισοδίων της Θεοτόκου στη Χουμέρι Μονοφατσίου.

Στο κάτιον του αναφέρθηκε στο πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου και ευχήθηκε δια πρεσβειών Της η δοκιμασία αυτή του κορωνοϊού να παρέλθει το γρηγορότερο και όσο πιο ανώδυνα γίνεται.

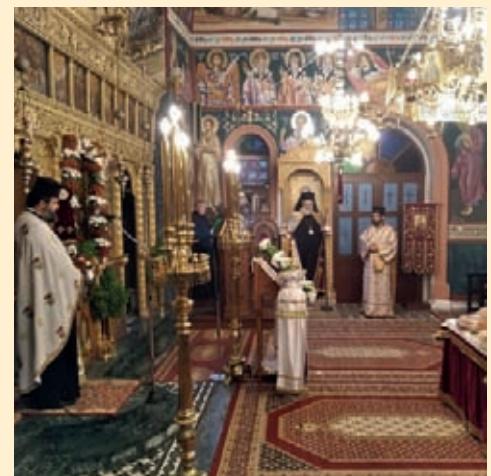
Πανήγυρη Δικατερίνης στη Γαρίπα

Τη Τρίτη 24 Νοεμβρίου, παραμονή της εορτής της Αγίας ενδόξου Μεγαλομάρτυρος και Πανσόφου Αικατερίνης, ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ανδρέας χοροστάπος και ευλόγησε τους άρτους στον πανηγυρικό Εσπερινό στον ομώνυμο Ιερό Ναό στη Γαρίπα Μονοφατσίου.

Πανήγυρη Δικατερίνης στη Γαρίπα

Την Κυριακή 29 Νοεμβρίου, ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ανδρέας χοροστάπος στον πανηγυρικό Εσπερινό, επί τη μνήμη του Αγίου Ενδόξου Ανδρέου του Πρωτοκλήτου, στον ομώνυμο Ιερό Ενοριακό Ναό της ενορίας Αρχοντικού-Αλιτζανής.

Στην ομιλία του αναφέρθηκε στον βίο του Αγίου Αποστόλου Ανδρέα του Πρωτοκλήτου και ευχήθηκε σύντομα να βγούμε από την παγκόσμια αυτή στενωπό της πανδημίας του κορωνοϊού.

Πανήγυρη Δικού Νικολάου

Το Σάββατο 5 Δεκεμβρίου, παραμονή τα εορτής του Αγίου Νικολάου Αρχιεπισκόπου Μύρων της Λυκίας του Θαυματουργού, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Ανδρέας χοροστάπτησε στην ακολουθία του Εσπερινού, στον ομώνυμο Ιερό Ναό στον Πεύκο Επαρχίας Βιάννου, ενώ ανήμερα της εορτής, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό στη Ζήντα Μονοφατσίου.

Προ της απολύσεως ο Σεβασμιώτατος, τόσο στον Εσπερινό όσο και στη Θεία Λειτουργία, ευλόγησε τους άρτους, μίλησε επίκαιρα και τέλεσε δέοντα για την πανδημία του κορωνοϊού, ευχόμενος παράλληλα Χρόνια Πολλά και Καλά Χριστούγεννα.

Πανήγυρη Δικού Σπυρίδωνος

Την Παρασκευή 11 Δεκεμβρίου, Ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ανδρέας χοροστάπτησε στον εσπερινό του εν Αγίοις Πατρός ημών Σπυρίδωνος, Επισκόπου Τριμυθούντος του Θαυματουργού στον ομώνυμο Ιερό Ναό στην Κάτω Βιάννο, ευλόγησε τους προσφερόμενους άρτους, ομίλησε επίκαιρα και τέλεσε τρισάγιο στη μνήμη του π. Επιφανίου Μυλοποταμίνου.

ΕΚΔΗΜΙΕΣ

Μητροπολίτη Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κυρού Ιωάννη

Ως κεραυνός εν αιθρίᾳ ανακοινώθηκε το πρωί της Κυριακής 15 Νοεμβρίου, προς Κύριον εκδημία του αείμνηστου Μητροπολίτη Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κυρού Ιωάννη, σε ηλικία 62 ετών.

Το πρωί της Δευτέρας, 16 Νοεμβρίου, στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό της Αγίας Παρασκευής, τελέσθηκε η εξόδιος ακολουθία προεξάρχοντος του Σεβ. Μητροπολίτη Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγου Τοποτροπή της χειρεύσαστης Ιεράς Μητροπόλεως. Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος κ. Θεολόγος, αναφέρθηκε με βαθιά συγκίνηση στην προσωπικότητα και την μορφή του μεταστάντος.

Την Α.Θ.Π. τον Οικουμενικό μας Πατριάρχη Κύριο Κύριο Βαρθολομαίο, εκπροσώπησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Μετρών και Αθύρων κ. Δημήτριος, μεταφέροντας τα συλλυπτήρια του Οικουμενικού Πατριάρχη προς τον ευσεβή κλήρο και το χριστεπώνυμο πλήρωμα της Ιεράς Μητροπόλεως.

Εκ μέρους της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, επικήδειο εκφώνησε ο Ά' Γραμματεύς, Πανοσιολ. Αρχιμ. π. Δωρόθεος Πάπαρης και εκ μέρους του Ιερού Κλήρου της Μητροπόλεως Λαγκαδά ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος Αιδεσμιολ. Πρωτοπρ. κ. Αναστάσιος Παρούτογλου.

Λόγω των μέτρων για την αποτροπή της διασποράς του κορωνοϊού και τη προστασία της δημόσιας υγείας, δεν επετράπη η προσέλευση του λαού, για να του αποτίσουν τον ύστατο ασπασμό.

Στην εξόδιο ακολουθία παρέστησαν, επίσης, ο Πανοσιολ. Αρχιμ. κ. Αμφιλόχιος Κα-

θηγούμενος της Ιεράς Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής Δοχειαρίου Αγίου Όρους και εκπρόσωποι του Στρατού Έπρας και των Σωμάτων Ασφαλείας της πόλεως.

Μετά την εξόδιο ακολουθία πραγματοποιήθηκε ο ενταφιασμός του αείμνηστου Μητροπολίτη κυρού Ιωάννου, στον αύλειο χώρο του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού της Αγίας Παρασκευής.

Σύντομο Βιογραφικό

Ο μακαριστός Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κυρός Ιωάννης γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1958. Απεφοίτησε από την Εκκλησιαστική Παιδαγωγική Ακαδημία Θεσσαλονίκη το 1979 και από το τμήμα Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας του Α.Π.Θ. το 1982.

Το ίδιο έτος χειροτονείται Διάκονος και μετά από ένα χρόνο Πρεοβύτερος στην Ι. Μητρόπολη Θεσσαλονίκης από τον μακαριστό Γέροντά του, Παναγιώτα Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κυρό Παντελεήμονα τον Β', λαβών και το οφρίκιο του Αρχιμανδρίτη.

Υπηρέτησε ως ιερατικός προϊστάμενος των Ιερών Ναών Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου, τον οποίο και οικοδόμησε και Αγίου Δημητρίου Πολιούχου Θεσσαλονίκης. Διετέλεσε Ηγούμενος της Ι. Μ. Αγίας Θεοδώρας Θεσσαλονίκης και Πρωτοσύγκελος της Ι. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

Η Ιερά Σύνοδος της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος τον εξέλεξε Μητροπολίτη Λαγκαδά στις 10 Μαΐου το 2010. Η χειροτονία του τελέσθηκε από τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. κ. Ιερώνυμο στον Ι. Ν. Αγ. Δημητρίου Πολιούχου Θεσσαλονίκης.

Ανακαίνισε και ανέδειξ το μητροπολιτικό μέγαρο, ανοικοδόμησε και εγκαίνιασε Ναούς, αναστήλωσε 12 μεταβυζαντινούς Ναούς, ανακαίνισε το κέντρο νεότητας Αγία Κυράννα. Ίδρυσε το Εκκλησιαστικό μουσείο της Μητροπόλεως καθώς στο Σοχό και τη Λαπτή, ενώ παράλληλα δημιούργησε λαογραφικό μουσείο στο Λαγκαδά και τη Μόνη της Έκθεσην παλαιών βιβλίων. Δημιούργησε κατασκηνωτικό κέντρο στο Σοχό.

Η πρόνοια του Θεού τον αξίωσε μετά από επίμονες έρευνές του να βρεθούν τα λείψανα των Νεομαρτύρων Κυράννης και Ακυλίνης. Ανέδειξ τη μνήμη του Νεομάρτυρος Ιερομονάχου Γαβριήλ του εκ Βερτίσκου-Λαγκαδά και μερίμνησε για την αναγνώριση και αγιοκατάταξη του Αγίου Ακακίου και του Αγίου Δαμασκηνού του Στουδίου, Επισκόπων Λαπτής και Ρεντίνης.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ανδρέας τέλεσε Τρισάγιο την ημέρα της εκδημίας του και αναφέρθηκε στο πρόσωπο και το έργο του μακαριστού Ιεράρχου.

«Μακάριοι οι ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεοθίσονται»

Μνήμη Αδελφού κυρού Ιωάννου

«Η εἰς Κύριον εκδημία του αείμνηστου και αγαπητού αδελφού Ιωάννου αρχιερέως, μας υπενθυμίζει το «μακάριοι οι ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεοθίσονται» (Ματθ. 5,7).

Πολλές οι αρετές του μακαρία που λέγεται Μητροπολίτη Λαγκαδά Ιωάννη, αλλ' όμως η αρετή που ελεημοσύνης, της πολύμορφης συμπαρά-

στασης, της ανακούφισης από δυσπραγίες οικονομικές, της ιατρικής βοήθειας, της φιλοξενίας σε εκκλησιαστικούς χώρους, της σίτισης, υπάρχει η διαρκής και αδιάλειπτης μέριμνα της καρδιάς του, από τους χρόνους που οικοδομούσε τον Ναό Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου με την ευλογία του Γέροντός του, του φιλάγιου Θεοσαλονίκης Παντελεήμονος.

Φοιτητές, μοναχοί, κληρικοί, νέοι άνθρωποι, όλοι ανεξαιρέτως ενθυμούνται μετ' ευγνωμοσύνης την αγάπη, τη μέριμνα και το ενδιαφέρον του μακαριστού Ιωάννη, για τα πρόσωπά τους. Οι πλείονες άγνωστοι είχαν την πρώτη συνάντηση μαζί Του, αλλά αναφέρονται με σεβασμό στην πολύμορφη έκφραση της αγάπης και του ενδιαφέροντος αυτού του ξεχωριστού λυρικού και ιεράρχου.

Δραστήριος, δημιουργικός, συγχωρητικός, με σοβαρό έργο. Κορωνίδα του η ανέγερση του Ναού των Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου. Φιλακόλουθος και φιλομόναχος, Ιβηρίτης, υπό τη σκέπη της Παναγίας της Πορταΐτισσας, πρηγάνει τον ουρανό, αιφνίδια και απρόσδοκτα, για να αρχίσουν να ομιλούν για τις δωρεές του Παρακλήτου που σκάνωσαν, ανεκλάπτα από τον ίδιο, στην καρδιά Του.

Το δημιουργικό έργο Του, το συνέχισε στη Μητρόπολη Λαγκαδά, Λαπτής και Ρεντίνης για μία δεκαετία. Αδόκτη και αναπάντεχα πρηγάνει τον ουρανούς, υπό του Δομήτορος Κυρίου μας, η μακαρία, ανεξίκαπη και ελεπιμονούσα ψυχή του, εν μέσω αγαθών αναμνήσεων από την επίγεια πορεία του αδελφού αρχιερέως κυρού Ιωάννου.

Εκζητούμε τας ευχάς του και τας προσευχάς του από το ουράνιο θυσιαστήριο και δεόμεθα όπως Κύριος ο Θεός αναπαύσει την ψυχή του λίγα τετμημένου και σεβαστού αδελφού Ιωάννου και κατατάξει αυτήν εν σκηναίς δικαίων και εν χώρᾳ ζώντων».

Μητροπολίτη Πιλουσίου κυρού Νήφωνος

Την Τρίτη 8 Δεκεμβρίου, εκοιμήθη εκ Κυρίω, ο Σεβ. Μητροπολίτης Πιλουσίου κ. Νήφωνας, Ιεράρχης του Παλαιφάτου δευτερόθρονου Πατριαρχείου Αλεξανδρείας.

Σπν την είδηση της κοιμησής του, η Α.Θ.Μ. ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρος Β', συντετριμένος, τέλεσε στο Πατριαρχικό Παρεκκλήσιο των Αγ. Θεοδώρων, Τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του, παρουσία του Αρχιγραμματέα της Ιεράς Συνόδου.

Την Παρασκευή 11 Δεκεμβρίου, στην Ιερά Μονή του Αγίου Γεωργίου Παλαιού Καϊρου, τελέσθηκε η εξόδιος ακολουθία προεξάρχοντος της Α.Θ.Μ. του Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής Κυρίου Κυρίου Θεοδώρου Β', παρουσία των Αρχιερέων του Θρόνου.

Το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας, ο Αιγυπτιώτης Ελληνισμός και το αραβόφωνο ποίμνιο με τις Κοινότητές του, είπαν το τελευταίο αντίο στον εκλιπόντα Ιεράρχη, που προσέφερε σπουδαίο έργο με τη διακονία του στο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας και ήταν ιδιαίτερα αγαπητός και πάντοτε χαμογελαστός στην παροικία από την εποχή που ως Επίσκοπος Βαβυλώνος ήταν Ηγούμενος στην Ι.Μ. του Αγ. Γεωργίου.

Σπν εξόδιο ακολουθία παρέστησαν, μεταξύ άλλων, Αρχιερείς από την Κοπτική Εκκλησία και συγκεκριμένα οι Επίσκοποι Πορτ Σάιντ και Μανσούρας, αραβόφωνοι και ρώσοι ιερείς, ο Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Καϊρου, ο Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας του Πορτ Σάιντ, ο Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Ισμαηλίας, ο Πρόεδρος του Ορθόδοξου Πνευματικού Κέντρου, ο Πρόεδρος του Ελληνικού Εμπορικού Επιμελητηρίου Αιγύπτου.

Την Πέμπτη 17 Δεκεμβρίου η σορός του εκλιπόντος Ιεράρχη μεταφέρθηκε στον Ιερό

Ναό Αγίου Γερασίμου κοιμητηρίου Σχιστού τελέσθηκε η εξόδιος ακολουθία και ο ενταφιασμός του, στο ίδιο κοιμητήριο.

Σύντομο Βιογραφικό

Ο κατά κόσμον Νικήτας Τσαβαρής γεννήθηκε το 1959 στη Νίκαια Αττικής. Αποφοίτησε από την Παιδαγωγική Ακαδημία Ηρακλείου Κρήτης και από την Θεολογική Σχολή Αθηνών.

Το 1982 εκάρη μοναχός στην Ι.Μ.

Αγκαράθου,

Αρχιεπίσκοπος

Κρήτης

και χειροτονήθηκε διάκονος από τον

αείμνηστο Αρχιεπίσκοπο

Κρήτης

Τιμόθεο.

Ο προηγούμενος έργο του

παρουσία των Αρχιερέων

και Αρχιεπίσκοπων

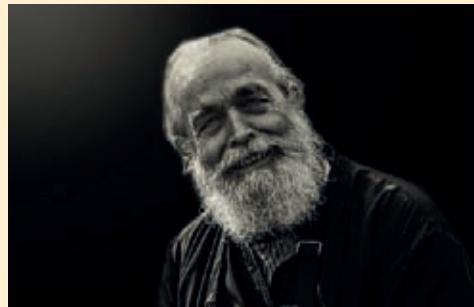
την ίδια περίοδο

παρουσία της Αρχιεπίσκοπης

Κρήτης

την ίδια περίοδο

Γέροντος Επιφανίου Μυλοποταμινού, Διγιορείτου

Εκοιμήθη εν Κυρίω την Παρασκευή 11 Δεκεμβρίου, σε ηλικία 64 ετών, ο Γέροντας Επιφάνιος Μυλοποταμινός, Αρχιμάγειρας του Αγίου Όρους.

Ο μοναχός Επιφάνιος γεννήθηκε στο Πλαγιάριο Καβάλας το 1956. Τελειώνοντας το Λύκειο, το 1973, μετέβη στο Άγιον Όρος, στη Μονή Αγίου Παύλου.

Σπήν κουζίνα κάθισε οκτώ χρόνια, πράγμα που γενικά δεν συνηθίζεται – τα διακονήματα αλλάζουν κάθε χρόνο, ώστε οι μοναχοί να αποκτούν οφαιρική εμπειρία των εργασιών σε ένα Κοινόβιο.

Το 1992 ανέλαβε το Ιερό Κάθισμα του Αγίου Ευσταθίου, γνωστό ως Μυλοπόταμος, το οποίο και ανεκαίνισε στην κυριολεξία. Το 1996 χτίστηκε το οινοποιείο, η δυναμική του οποίου έφτασε τα 70.000 με 80.000 μπουκάλια τον χρόνο.

Το 2008 εξέδωσε το βιβλίο «Μαγειρική του Αγίου Όρους» που έχει μεταφραστεί σε οκτώ γλώσσες. Υπήρξε μέλος της Λέσχης Αρχιμαγείρων Βορείου Ελλάδος και ταξίδιευε συχνά στο εξωτερικό, σε συνέδρια, εκθέσεις και διαγωνισμούς τροφίμων και ποτών.

Το 2016, στο παγκόσμιο συνέδριο αρχιμαγείρων «Worldchefs Congress & Expo», που έγινε για πρώτη φορά στην Ελλάδα, παρουσίασε τη μαγειρική του Αγίου Όρους σε 1.600 σεφ απ' όλον τον κόσμο.

Από το 2018 αρθρογραφούσε για το περιοδικό «Γαστρονόμος».

Το καλοκαίρι του 2020 εκδόθηκε το βιβλίο του με συνταγές υπό τον τίτλο: «Η καλοκαιρινή κουζίνα του Αγίου Όρους».

Ο μοναχός Επιφάνιος στον Εσπερινό του Αγίου Σπυρίδωνα

Σεβ. Μητροπολίτη Αρκαλοχωρίου κ. Ανδρέα

«Στο εξωκλήσι του Αγίου Σπυρίδωνα, στο δρόμο προς την Βιάννο, μετά τον Εσπερινό, τελέσαμε Τρισάγιο στον αδελφό Επιφάνιο, γέροντα στο κελί του Αγίου Ευσταθίου, στο Μυλοπόταμο του Αγίου Όρους. Είναι η πρώτη βραδιά, που το σώμα του Επιφανίου μοναχού στο εξής θα αναπαύεται μέσα στην αγιορείτικη γη της Παναγίας. Επέστρεψε «εις γην εξ ης ελίφθη».

Η ψυχή του θα συναντηθεί με τον αγιοπνευματικό κόσμο του ουρανού. Θα ζήσει τη δεύτερη γέννησή της, την εν Πνεύματι. Για τον μοναχό Επιφάνιο, όπως όλοι οι δίκαιοι, εν Πνεύματι Χριστού. Γνωστοί και ἀγνωστοί Άγιοι, όπου οι δεύτεροι υπερέχουν πληθυσμιακά και μάλιστα με διαφορά, όλοι μαζί, όπως εμείς, παντηγυρίζουν, αοράτως στους ουρανούς τον Αγιο Σπυρίδωνα.

Ο Επιφάνιος μοναχός θα ζει εις τον αόρατο κόσμο, θα οράται το πρώτο του ουράνιο αγιοπνευματικό πανηγύρι, για και με τον λαοφιλή παππού Αγιο Σπυρίδωνα.

Μακάριος και τρισμακάριος από την επί γης βιοτή του. Κατά πάντα και δια πάντα. Σίγουρα, η ψυχή του πορευόμενη θα βρεθεί στο στάδιο της προσαρμογής, στο νέο εκείνο αόρατο κόσμο, τον φωτιζόμενο από το άκτιστο και ανέσπερο φως της Θείας Χάριτος.

Ο φίλος του Επιφανίου, ο Σπυρίδων μοναχός, Μικραγιαννανίτης, κοντά του, θα τον βοηθά στην προσαρμογή.

Και οι δύο τους αγιορείτες δάσκαλοι, ο μεν πατρονομίας, ο δε της ιεροψαλτικής, συνευφρανόμενοι και συναγαλλόμενοι.

Στο τεσσαρακονθήμερο του μοναχού Σπυρίδωνα, ο μοναχός Επιφάνιος, είχε φέρει ευλογία τα κρασιά από το Μυλοπόταμο και ετοιμασε το φαγητό για τις εκατοντάδες που βρεθήκαμε στην Αγία Άννα.

Σπήν αυλή της Μονής Αγίου Παύλου, πριν από τριάντα χρόνια, συνάντησα για πρώτη φορά τον Επιφάνιο, νεαρό καλογεράκι. Το βλέμμα του φωτεινό. Το πρόσωπό του απαστράπον. Το χαμόγελό του αγγελικό, και είπα στον εαυτό μου, οι άγγελοι στον ουρανό θα είναι όπως αυτό το καλογεράκι.

Στα συνεχόμενά μου μπαινοβγαλτίκια Θεοσαλονίκη – Αγιον Όρος και τανάπαλιν, γνωριστίκαμε, και συνδεθήκαμε για καλά, με τον ακατάκριτο γέροντα, εκείνης της παλιάς αγιορείτικης στόφας. Τον μοναχό Επιφάνιο της αγάπης, της ανεξικακίας, της συγχωρητικότητος, του καλού λόγου, της φιλαδελφίας, της ακαταπόνητης φιλοξενίας, αδιακρίτως προς όλους τους αδελφούς. Ο λόγος του απόφιος, αληθής, ανάπτιε, μακριά από τους κατά συνθήκη λόγους. Τους γλυκανάλατους.

Διακεκριμένος μάγιερας και οινοποιός. Είχε τα διακονήματα, για να μας τέρπει και να μας ευφραίνει, μαζί με τον π. Ιωακείμι τον διάδοχό του. Εκείνη τη νοοτυπία της αλάδωπτης μεγαλοπαρασκευιάτικης σύμπαντας ήταν τέτοια και τόση, που δεν σκεπάσσουν και δεν συγκρίνοταν με το πασχαλινό τραπέζι.

Ο μοναχός Επιφάνιος γνώρισε, έζησε,

βίωσε και εξέφρασε πην αγιορείτικη παράδοση, που παρέλαβε από τις Μονές του Αγίου Παύλου, όπου η Μονή της μετανοίας του, και Μεγίστης Λαύρας, στην οποία ανήκει το κελί του Μυλοπόταμου, μια παράδοση απόφια, ζωντανή, δυναμική, ανεπιπλέυτη, αφτιασίδωπη, που, δια των πρεσβειών της Παναγίας, ακατάλυτη πορεύεται στους αιώνες και τις χιλιετίες.

Η συνάντηση του αδελφού Επιφανίου με τον Άγιο Σπυρίδωνα δεν είναι ούτε τυχαία, ούτε απροϋπόθετη. Αντιθέτως, ο Επιφάνιος ακολούθησε τον άλογο λόγο της καρδιακής βιοτης. Ενστερνίστηκε το παλαικό «κάθε λόγος παλαίει με το λόγο» και διαζεύκτηκε τη λογική του κόσμου τούτου. Ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς βίωσε πην αποκαλυπτική εμπειρία του Αγίου Σπυρίδωνα. Στον Βαρλαάμ της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου, στη Νίκαια το 325, ο οποίος τότε ονομάζόταν Άρειος, που με τη λογική, τα δίκαια του ήταν χίλια, απάντησε ο Άγιος Σπυρίδωνας αποκαλυπτικά, με εμπειρία και βίωμα που δεν προϋποθέτει, ούτε ταυτίζεται με καμία θεωρητική θεολογία ή ανθρωποτική ιδεολογία.

Ευλόγησε ο Άγιος Σπυρίδωνας ένα κομάπι κεραμίδι. Είς το όνομα του Πατρός..., το πυρ, πη φωτιά έφυγε για τον ουρανό, και του Υιού..., το νερό έτρεξε στην γη, και του Αγίου Πνεύματος..., το χώμα έμεινε στην παλάμη. Το ουράνιο επιπήμιο του κορωνοϊού δεν επέτρεψε σε πολλούς, πάρα πολλούς, να είμαστε μαζί του για τον ύστατο επίγειο αποχαιρετισμό. Στο Μυλοπόταμο, στο κελί τριάντα Πατριαρχών, του Ιωακείμ Γ', του τότε διακόνου Αθηναγόρα και του Μελετίου Μεταξάκη, που επευλόγησε ο Οικουμενικός Πατριάρχης μας Βαρθολομαίος. Τελευταία μας συνάντηση στο 424 Νοσοκομείο στη Θεοσαλονίκη, τον Σεπτέμβρη. Προσευχητικά θα συνυπάρχουμε και θα συμπορευόμαστε και αλλήλων τα βάρη θα βαστάζωμεν. Τα απαθή δια της ψυχές στο φως του Χριστού, και τα εδώ, τα αλλά, τα δικά μας, τα γνωστά και άγνωστα.».

Πρωτοπρεσβύτερου του Οικουμενικού Θρόνου Νικολάου Κοκολάκη

Την Τρίτη 24 Νοεμβρίου, εκοιμήθη εν Κυρίω, σε ηλικία 90 ετών, ο μακαριστός Πρωτοπρ. του Οικουμενικού Θρόνου Νικόλαος Κοκολάκης.

Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε στις 25 Νοεμβρίου στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Ινίου Μονοφατσίου από τον Σεβ. Μητροπολίτη μιας κ. Ανδρέα.

Στον επικίνδυνο λόγο του, ο Σεβασμιώτατος, αναφέρθηκε στη βιωτή και την ιερατική του διακονία, στην ευλάβεια, το ήθος, τον ιερό ζήλο και την αφοσίωσή του στην Εκκλησία. Τόνισε ακόμη τον υποδειγματικό τρόπο προσέγγισης με τους ιερείς, τους ενορίτες του, αλλά και τους συγχωριανούς του. Τέλος, εξέφρασε τις συλλυπητήριες ευχές του προς την πρεσβυτέρα, τα τέκνα και τα εγγόνια του μακαριστού Ιερέως.

Επικίνδυνος λόγους εκφώνησαν ο Πρωτοπρ. κ. Κωνσταντίνος Καλογιαννάκης, εφημέριος της Ενορίας Ινίου, ο Πρωτοπρ. κ. Σπυρίδων Φουκαράκης, Αναπλ. Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ιεράς Μητροπόλεως μας, ο οποίος εκπροσώπησε την Ε.Σ.Κ.Ε.Κ. της οποίας ο μακαριστός π. Νικόλαος υπήρξε Πρόεδρος επί δύο θητείες, ο συνταξιούχος δάσκαλος και ιεροψάλτης της Ενορίας κ. Κωνσταντίνος Βελεγράκης, ενώ ψυφίσματα αναγνώστηκαν από την Ε.Σ.Κ.Ε.Κ., τον Σύνδεσμο Κληρικών της Ιεράς Μητροπόλεως μας και την Ενορία Ινίου.

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος συνόδευσε τη σορό του αειμνήστου π. Νικολάου στο ενοριακό κοιμητήριο, όπου έγινε η ταφή.

Σύντομο Βιογραφικό

Ο π. Νικόλαος Κοκολάκης γεννήθηκε στο Νιπιδιτό Πεδιάδος το 1930. Τελείωσε το Γυμνάσιο Καστελλίου Πεδιάδος το έτος 1952. Το 1954 έλαβε το πτυχίο του Ανωτέρου Εκ-

κλησιαστικού Φροντιστηρίου Χανίων. Υπηρέτησε τη στρατιωτική του θητεία 1954-1955. Παντρεύτηκε από το χωριό Ίνι, την Μαρία Μαθιουδάκη, με την οποία απέκτησαν πέντε τέκνα. Διάκονος και πρεσβύτερος χειροτονήθηκε τον Απρίλιο του 1956 από τον μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Κρήτης Ευγένιο Ψαλιδάκη.

Υπηρέτησε στην ενορία Ίνι - Μοναστράκι, από το 1956 έως το 2004. Υπήρξε αρχιερατικός επίτροπος της Μητρόπολης Γορτύνης και Αρκαδίας, επί των αειμνήστων Μητροπολιτών Ευγενίου και Τιμοθέου, από το 1961 έως το 1998. Ήταν πρωτεργάτης στην ίδρυση των Ιερών Συνδέσμων Κληρικών των Μητροπόλεων Γορτύνης και Αρκαδίας και Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου, αλλά και στην ένωση των έξι συνδέσμων κληρικών της Κρήτης και υπήρξε ο πρώτος Πρόεδρος με αξιόλογη δραστηριότητα.

Ο αοιδιμός Μητροπολίτης Γορτύνης και Αρκαδίας κυρός Κύριλλος του απένειμε το μεγαλόσταυρο του Αποστόλου Τίτου Και Παύλου το 1998. Με εισήγηση του Σεβ. Μητροπολίτη Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου κ. Ανδρέου ο Οικουμενικός Πατριάρχης Κύριος Κύριος Βαρθολομαίος του απένειμε το οφφίκιο του Πρωτοπρ. του Οικουμενικού Θρόνου. Το σχετικό πιττάκιο επεδόθη από τον Σεβ. Μητροπολίτη Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου κ. Ανδρέα στις 30 Οκτωβρίου 2005.

Επικίνδυνος λόγος Πρωτοπρ. κ. Σπυρίδωνος Φουκαράκη

«Σεβασμιώτατε Πάτερ και Δέσποτα,
Βρισκόμαστε σήμερα εδώ, κατά την εξόδιο ακολουθία του εκμετρήσαντος το ζην,
Πρωτοπρ. του Οικουμενικού μας Θρόνου μακαριστού Νικολάου Κοκολάκη, εκπροσωπώντας τον Πρόεδρο της Ε.Σ.Κ.Ε.Κ., Αιδεσμιολ. Πρωτοπρ. Πατέρα Ζαχαρία Αδαμάκη, καθώς και τα Μέλη του Διοικητικού Συμβούλιου, επιθυμώντας να μεταφέρουμε τις

θερμότατες συλλυπητήριες ευχές μας όχι μόνο της Ε.Σ.Κ.Ε.Κ, αλλά και συνόδου των κληρικών της Μεγαλονήσου μας, προς την οικογένεια, την Πρεσβυτέρα, τα παιδιά και τα εγγόνια του.

Ο εκλιπών και «εν ουρανοίς θαλάμοις» πλέον ευρισκόμενος π. Νικόλαος, υπηρέτησε την Εκκλησία καλλιεργώντας τον Αμπελώνα του Χριστού, με πίστη, αγάπη, αφοσίωση και αίσθημα ευθύνης ως προς τη σύνολη διακονία του.

Ενδιαφερόταν για τα προβλήματα των κληρικών. Υπήρξε ο ιδρυτής του Ιερού Συνδέσμου Κληρικών της Ιεράς Μητροπόλεως Γορτύνης και Αρκαδίας, καθώς και της νεοούσταπης Ιεράς Μητροπόλεως Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου, με την ευλογία του σεπτού Ποιμενάρχου κ. Ανδρέου. Συνέβαλε στην ένωση όλων των Ιερών Συνδέσμων των Ιερών Μητροπόλεων της Εκκλησίας Κρήτης, ενώ διετέλεσε για δύο τετραετίες πρόεδρος της Ε.Σ.Κ.Ε.Κ. και πρώτος Πρόεδρος του Ιερού Συνδέσμου Κληρικών της Ιεράς Μητροπόλεως Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου. Πρωτοστάτησε σε όλους τους αγώνες των κληρικών, για τα δίκαια τους, έχοντας ως πρότυπο την αειμνηστή Μητροπολίτη Κισάμου και Σελίνου κυρό Ειρηναίο Γαλανάκη. Συμμετείχε σε πολλά ιερατικά συνέδρια ως εισηγητής, στο διεθνές έτος Ειρήνης το 1986, σε αγρυπνίες και ομιλίες, σχεδόν σε όλη την επαρχία Μονοφατσίου. Ακούραστος λειτουργός των Μιστρίων του Υψίστου. Συμπαραστάτης στο δίκαιο αγώνα των αδελφών Κυπρίων και Βορειοπειρατών το 1986 ήταν πανταχού παρών, στην πρώτη γραμμή για τα δίκαια των ιερέων.

Υπήρξε αρχιερατικός επίτροπος της Ιεράς

Μητροπόλεως Γορτύνης και Αρκαδίας, επί των αειμνήστων Μητροπολιτών Ευγενίου και Τιμοθέου. Τιμήθηκε από την Εκκλησία της Κρήτης για την προσφορά του με τον μεγαλόσταυρο του Αποστόλου Παύλου και Τίτου, το 1988, από τον μακαριστό Μητροπολίτη Γορτύνης και Αρκαδίας κυρό Κύριλλο. Με εισήγηση του Σεβ. Μητροπολίτη Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου κ. Ανδρέου, προς την Α.Θ.Π Τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ. κ. Βαρθολομαίο, του απονεμήθηκε το οφφίκιο του Πρωτοπρεσβυτέρου του Οικουμενικού Θρόνου το 2005.

Τιμήθηκε από την Ε.Σ.Κ.Ε.Κ. με την υψηλή διάκριση του Επίτιμου Προέδρου. Επίσης, ο Ιερός Σύνδεσμος της Μητροπόλεως Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου τον αναγόρευσε με την ίδια διάκριση επιδίδοντάς του εγχάρακτη πλακέτα, σε τελετή που πραγματοποιήθηκε στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίου Γεωργίου Ινίου.

Ο μακαριστός παπά-Νικόλαος εξέρχεται από τον κόσμο αυτό, αφίνοντας σπουδαίες παρακαταθήκες στους νεότερους κληρικούς της Εκκλησίας Κρήτης. Υπήρξε ιδιαίτερα αγαπητός και δραστήριος στην ενορία του Ινίου, όπου διετέλεσε για πολλές δεκαετίες εφημέριος. Ευτύχησε, μετά της πολυσέβαστης Πρεσβυτέρας του, να αποκτήσει πέντε παιδιά και πέντε εγγόνια, τα οποία κοσμούν την Εκκλησία και την κοινωνία μας μεταλαμπάδευοντάς τους τις αρχές και τις αξίες του.

Όλοι εμείς οι κληρικοί θα τον θυμόμαστε με πολλή αγάπη και σεβασμό. Θα τον θυμόμαστε πάντοτε στην Αγία Πρόθεση και θα προσευχόμαστε σε κάθε θεία λειτουργία για την ανάπauση της ψυχής του.

Τέλος, ευχόμαστε όπως ο μετ' ου πολύ τεχθείς Κύριος μας Ιησούς Χριστός να τον κατατάξει «εν χώρᾳ ζώντων, εν σκναίρι δικαίων» και να χαρίζει στους οικείους του την εξ ύψους παρηγορία και το βάλσαμο Του, στην ιρωθείσα από την απώλεια αυτή, καρδιά τους. Αιωνία αυτού π μνήμη.»

Καταστάση Δωρητών Για το «Κέντρο αλληλεγγύης και κοινωνικής συνοχής» (01 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2020 έως 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2020)

- 1 ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ ΜΑΡΙΝΟΣ
- 2 ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΠΡΕΣΒ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΡΑΣΟΝΙΚΟΛΑΚΗ
- 3 ΓΑΪΤΑΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΠΡΕΣΒ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΡΑΣΟΝΙΚΟΛΑΚΗ
- 4 ΓΑΪΤΑΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΠΡΕΣΒ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΡΑΣΟΝΙΚΟΛΑΚΗ
- 5 ΓΑΛΑΝΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΥΙΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥ & ΣΥΖΥΓΟΥ ΣΟΦΙΑΣ
- 6 ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΠΡΕΣΒ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΡΑΣΟΝΙΚΟΛΑΚΗ
- 7 ΕΝΟΡΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΠΡΩΤΟΠΡ. ΑΝΔΡΕΑ ΧΑΡΙΤΑΚΗ & ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΖΑΧΑΡΙΟΥΔΑΚΗ
- 8 ΕΝΟΡΙΑ ΘΩΜΑΔΙΑΝΟΥ
- 9 ΕΝΟΡΙΑ ΙΝΙΟΥ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΙΕΡΕΩΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΟΚΟΛΑΚΗ
- 10 ΖΩΓΡΑΦΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
- 11 ΖΩΓΡΑΦΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
- 12 ΚΑΛΑΙΤΖΑΚΗ ΜΑΡΙΑ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΙΕΡΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΛΑΙΤΖΑΚΗ
- 13 ΚΑΤΡΟΤΖΑΝΑΚΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΤΡΟΤΖΑΝΑΚΗ
- 14 ΚΑΤΡΟΤΖΑΝΑΚΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΤΡΟΤΖΑΝΑΚΗ
- 15 ΚΑΤΣΑΠΡΑΚΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Ι.Ν.ΑΓ.ΜΥΡΩΝΑ)
- 16 ΚΟΚΟΝΟΛΑΚΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΣΥΖΥΓΟΥ ΕΜΜ.ΚΟΚΟΝΟΛΑΚΗ
- 17 ΟΙΚΟΓΕΝ. ΙΕΡΕΩΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΓΙΑΚΟΥΜΑΚΗ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ

- 18 ΚΡΗΤΕΩΤΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΚΡΗΤΕΩΤΑΚΗ
- 19 ΜΑΚΡΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΠΡΕΣΒ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΡΑΣΟΝΙΚΟΛΑΚΗ
- 20 ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΚΗ ΕΛΒΙΡΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΑΔΕΛΦΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΚΗ
- 21 ΑΡΧΙΜ. ΜΕΘΟΔΙΟΣ ΦΛΟΥΡΗΣ
- 22 ΜΕΤΑΞΑΚΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΠΡΕΣΒ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΡΑΣΟΝΙΚΟΛΑΚΗ
- 23 ΜΠΑΚΑΛΗΣ ΣΤΕΡΓΙΟΣ & ΜΑΡΙΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΜΗΤΡΟΣ ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ ΜΑΡΑΚΗ
- 24 ΜΠΟΥΚΟΣΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
- 25 ΕΑΝΘΑΚΗΣ ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΜΗΤΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ
- 26 ΕΑΝΘΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΜΗΤΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ
- 27 ΣΥΛΑΟΥΡΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΧΑΒΛΗ
- 28 ΟΙΚΟΓΕΝ. ΚΑΝΙΑΔΑΚΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΑΝΙΑΔΑΚΗ
- 29 ΟΙΚΟΓΕΝ. ΙΕΡΕΩΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΟΚΟΛΑΚΗ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ
- 30 ΟΙΚΟΓΕΝ. ΛΥΡΑΡΑΚΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΛΥΡΑΡΑΚΗ ΣΤΑΥΡΟΥ
- 31 ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΛΥΡΑΡΑΚΗ ΣΤΑΥΡΟΥ
- 32 ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ ΑΙΚΤΕΡΙΝΗ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΤΡΟΤΖΑΝΑΚΗ
- 33 ΣΤΑΜΑΤΑΚΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΤΡΟΤΖΑΝΑΚΗ

Δωρητές σε είδος (τρόφιμα-γεύματα)

- 1 «ΚΡΗΤΙΚΟΣ ΦΟΥΡΝΟΣ» ΠΕΖΑ
- 2 ΑΡΤΟΣΚΕΥΑΣΜΑΤΑ «ΜΠΙΟΥΡΔΑΜΗΣ»
- 3 «ΟΛΑ» ΣΟΥΠΕΡ ΜΑΡΚΕΤ ΚΑΛΑΪΤΖΑΚΗΣ
- 4 ΑΙΓΡΟΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΘΡΑΨΑΝΟΥ
- 5 ΑΕΡΑΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ (INI)
- 6 ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟ ΑΦΟΙ ΣΤΑΦΥΛΑΚΗ
- 7 ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΟ ΑΦΟΙ ΣΤΡΑΤΑΡΙΔΑΚΗ
- 8 ΒΕΡΥΚΟΚΙΔΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΒΟΤΑΝΑ)
- 9 ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟ ΒΙΟΛΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
- 10 ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ Δ. ΜΙΝΩΑ ΠΕΔΙΑΔΟΣ
- 11 ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΕΜΠΑΡΟΥ «ΕΡΓΑΝΟΣ»
- 12 ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΔΥΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
- 13 ΚΑΛΑΙΤΖΑΚΗΣ Μ & ΣΙΑ ΟΕ (SUPER MARKET «ΟΛΑ»)
- 14 ΚΑΤΣΑΠΡΑΚΑΚΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
- 15 ΚΑΤΣΑΠΡΑΚΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (ΦΡΟΥΤΑ)
- 16 ΚΕΝΤΡΟΝ «ΠΑΝΘΕΟΝ»

- 17 ΚΟΚΟΛΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (ΦΡΟΥΤΑ)
- 18 ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟ ΜΑΓΑΡΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
- 19 ΜΟΝ.ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΡΕΑΤΟΣ (ΜΑΡΚΟΣ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ)
- 20 ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «CACTUS HOTELS» Θ.ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ ΑΕ
- 21 ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «KALDERA»
- 22 ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «NANA BEACH»
- 23 ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «RINELA BEACH» ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΗΤΣΗΣ
- 24 ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «ΘΕΜΙΣ»
- 25 ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
- 26 ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟ «ΣΙΤΟΣ» ΠΑΤΕΡΑΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ
- 27 ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΚΡΗΤΗΣ
- 28 ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΦΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ
- 29 ΠΟΛΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΩ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑΝΩΝ
- 30 ΣΧΟΛΕΣ ΧΟΡΟΥ «ΜΑΥΡΟΚΩΣΤΑ»
- 31 ΧΑΣΑΠΗ ΜΑΡΙΑ
- 32 ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Νηστικάκειο Μονάδα Φροντίδας Ηλικωμένων στην Πολυδέα Καστελλίου

Λειτουργεί από το έτος 2009 στην Πολυθέα Πεδιάδας και φιλοξενεί περί τους 35 γέροντες. Οι διαβιούντες πληκτικοί στη Νηστικάκειο Μονάδα απολαμβάνουν:

- Άριστες συνθήκες διαβίωσης σε άνετα δίκινα δωμάτια με προσωπικούς χώρους υγειεινής και ευρύχωρους κοινόχρηστους χώρους.
- Ιατροφαρμακευτική περιθαλψη και μόνιμη ιατρική παρακολούθηση.
- Φροντίδα, αγάπη, συμπαράσταση και ζεστό, οχεδόν οικογενειακό, περιβάλλον.

Διεύθυνση:
Αρχιμ. Μεθόδιος Φλουρής και Πρωτοπρ. Εμμανουήλ Κιοστεράκης
Τηλέφωνο επικοινωνίας: 28910 32223 και 28910 32033

Παγκοινιά Παιδικού Γεύματος

Η Ι. Μητρόπολη Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου προστιμάζει και προσφέρει καθημερινά δωρεάν μεσημεριάν γεύματα και δεκατιανά σε παιδιά και μαθητές Δημοτικών Σχολείων από εμπερίστατες οικογένειες. Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθύνονται για περισσότερες πληροφορίες στα γραφεία της Ι. Μητροπόλεως στο Αρκαλοχώρι.

Υπεύθυνος: π. Πέτρος Ψυλλάκης. Τηλ: 6974 753116

Το Κοινωνικό Ιατρείο-Φαρμακείο της Ιεράς Μητρόπολης Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου και του Δήμου Μινώα Πεδιάδας, λειτουργεί στο Αρκαλοχώρι καθημερινά από 5:00 έως 9:00 μ.μ. Στελεχώνεται από σαράντα και πλέον ιατρούς, όλων των ειδικοτήτων και από φαρμακοποιούς της περιοχής, οι οποίοι προσφέρουν δωρέαν τις υπηρεσίες τους.

Γραμματέας πρεοβ. Ελευθέριος Σκουλάς. Τηλ. Γραμματείας: 28913 41163

Βιβλιοπωλείο - Εκκλησιαστικά είδη της Ιεράς Μητροπόλεως

Στο βιβλιοπωλείο της Ι. Μητροπόλεως στο Αρκαλοχώρι θα βρείτε:

• Βιβλία όλων των Εκδοτικών Οίκων	• Εικόνες
• Cd's και κασέτες ψαλτικής	• Μοοχοθυμίαμα
• Εκκλησιαστικά είδη	• Παιδικά βιβλία
	• Είδη δώρων

Οδός Γεωργίου Ψαράκη - Τηλ.-Φαξ 28910 24630
Υπεύθυνος: π. Ευάγγελος Αναγιάννης

Οι σχολές της Ιεράς Μητροπόλεως

- Σχολή Βιζαντινής Μουσικής
- Σχολή Πρακτικής Βιζαντινής Μουσικής
- Σχολή Αγιογραφίας
- Σχολή παραδοσιακών οργάνων
- Σχολή γονέων & Υγείας
- Σχολή Παραδοσιακών Χορών
- Σχολή Ψηφιδωτού
- Σχολή Υφαντουργίας-Αργαλειού
- Σχολή Ηλεκτρονικών Υπολογιστών
- Σχολή Ντεκουπάζ & Χειροποίητου Κοσμήματος
- Σχολή Κιθάρας

